76STE JAARGANG No. 10070 WOENSDAG 18 MAART 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Japans schip in Caraibische Wateren

Er vaart een Japans schip in het Caraïbisch gebied rond. Het is een tentoonstellingsvaartuig, een visitekaartje uit Tokio, een drijvende uitstalling van wat de Japanse industrie op het ogenblik kan leveren en tegen welke uitzonderlijk lage prijzen In het konservatieve Europa heeft men er zich over berbaasd, dat Japan zo kort na de tweede wereldoorlog tot een vrijwel volledig industrieel herstel kon komen. In de Verenigde Staten zag men dat ook, doch daar vroeg men niet hoe Japan het kon, maar wel hoever de eventuele konkurrentie van Hirohito's eilandenrijk zich zou uitstrekken over gebieden, die gemeenlijk ook door Amerika werden bevoorraad.

Vele ekonomen in de Verenigde Staten maken zich terecht bezorgd over de ontzaglijke produktie van Japan, van communistisch China en zelfs min of meer van de Sovjet-Unie. Verschillende hunner zijn er van overtuigd, dat de Russen erop uit zijn de westelijke goederenmarkt te overstromen met laaggeprijsde artikelen om in de koude oorlog ook daarmede de Verenigde Staten en andere landen een steek toe te brengen. De handelsattaché bij tal van Sovjet-ambassades zijn nog nooit zo aktief geweest als de laatste jaren en Chroesjtsjef is nog nooit zo tuk geweest op handelsovereenkomsten als juist nu.

Reeds in het tijdvak tussen de beide wereldoorlogen had men geducht rekening te houden met de vaak moordende konkurrentie van het Verre Oosten. De produktie beperkte zich niet meer tot vulpennen

onze wereld van vandaag

en ballonnetjes, zij strekte zich uit tot zwaar landbouwmateriaal, vliegtuigen en schepen. Toen Japan de oorlog achter zich wist, trof het voorbereidingen om zich teweer te stellen tegen de armoede, hetgeen men de Japanners uiteraard moeilijk kwalijk kan nemen. Er werden bedrijven en fabrieken opgezet, waarbij die van voor de oorlog ver in het niet verdwenen. Japan ging een belangrijk woord meespreken, waar het de bouw van schepen betreft. En de meeste opdrachten kwamen aanvankelijk uit de Verenigde Staten zelve, waar men beducht was voor een Japan, dat te lang steun zou behoeven van de geallieerden en daardoor zou kunnen denken aan nieuwe expansie-mogelijkheden. Datzelfde Amerika worstelt nu tegen de konkurrentie van Japan.

Het is niet recht duidelijk in hoeverre de Japanse zakenlieden onder een hoedje spelen met die van de Sovjet-Unie. Soms is men geneigd aan te nemen, dat ze samenspannen tegen de westelijke landen, andere malen tonen de feiten, dat de heren elkaar trachten de loef af te steken. Nu hebben de Russische zakenlieden in dit verband een voordeel: zij behoeven niet te denken. Het is het Kremlin, dat voor hen denkt en de algemene handelspolitiek bepaalt ten aanzien van het binnenland, maar ook met betrekking tot de buitenlandse goederenruil. Verder is bekend, dat de industrie in de Sovjet-Unie eigendom van de staat is, waarbij de voorsprong wordt verkregen van gecoördineerd optreden op het terrein van de produktie.

De Russen hebben nog een belangrijk punt in het voordeel: de rijke grond. Zij kunnen niet alleen onbeperkt over aardolieprodukten beschikken, doch hebben ook goud, uranium, ijzer. Indien Chroesjtsjefs zevenjarenplan zijn beslag krijgt — en slechts een oorlog zou de voltooiïng ervan kunnen remmen — zal de Russische produktie tot een ongekende hoogte zijn gekomen. Er komen steeds meer landen, die te eigen profijte zaken willen doen met de Sovjet-Unie, zodat ook van de communisten in toenemende mate konkurrentie van ernstige aard moet worden verwacht.

In West-Europa zijn de laatste jaren tal van economische belangengroepen ontstaan; de participerende landen werken aan de totstandkoming en instandhouding van die groepen mede om in de eerste plaats hun eigen produktie te beschermen en tweedens zich gezamenlijk te weren tegen onbeperkte goederen-invasies uit gebieden, die door welke oorzaak ook zwaar kunnen konkurreren. De bedoelde groepen worden op hun beurt beschermd door tal van wettelijke bepalingen, die de invoer uit de goedkope landen beteugelen. Deze economische blokvorming is een bittere noodzaak gebleken en zal zich moeten uitbreiden, wil men de onmogelijke konkurrentie een halt toeroepen.

VOLGENS NEW YORK TIMES:

Nasser heeft evenals het WESTEN een gevecht verloren

Communistisch schaduwkabinet in IRAK?

Cairo. — Volgens te Cairo verschijnende bladen heeft een communistische schaduwkabinet de macht van de Iraakse regering overgenomen.

Het semi-officiële blad Al Achbar schrijft dat Kassem nog slechts de besluiten van het schaduwkabinet officieel mag goedkeuren. Het kabinet zou uit negen leden bestaan, onder leiding van de secretaris van de communistische partij, Abdel Kader Ismail.

Kassem heeft een einde gemaakt aan het werk van de Egyptische commissie voor landbouwhervorming in Irak. Hij heeft via de Iraakse delegatie die in Moskou een overeenkomst over economische en technische samenwerking heeft gesloten, Sovjet-deskundigen uitgenodigd om in Irak de communistische methoden voor het collectieve boerenbedrijf toe te passen, aldus het Egyptische blad.

Reactie van New York Times

(New York) — De New York Times en de New York Herald Tribune zijn van mening dat de mislukte opstand in Irak een zware nederlaag voor Nasser betekent.

De New York Times schrijft dat Nasser een gevecht heeft verloren en dat dit ook geldt voor het westen.

De strijd tussen Cairo en Bagdad heeft ernstige vormen aangenomen. Er bestaat niet veel hoop dat deze twist kan worden bijgelegd en daar een dergelijk conflict in het huidige tijdsgewricht niet geisoleerd kan worden, is er reden tot bezorgdheid, aldus het blad.

Het wijst er dan op dat Nasser, na zijn geflirt met Moskou, nu tot de ontdekking is gekomen dat de Iraakse communisten een hinderpaal vormen tussen hem en zijn hoop op realisatie van de Arabische eenheid.

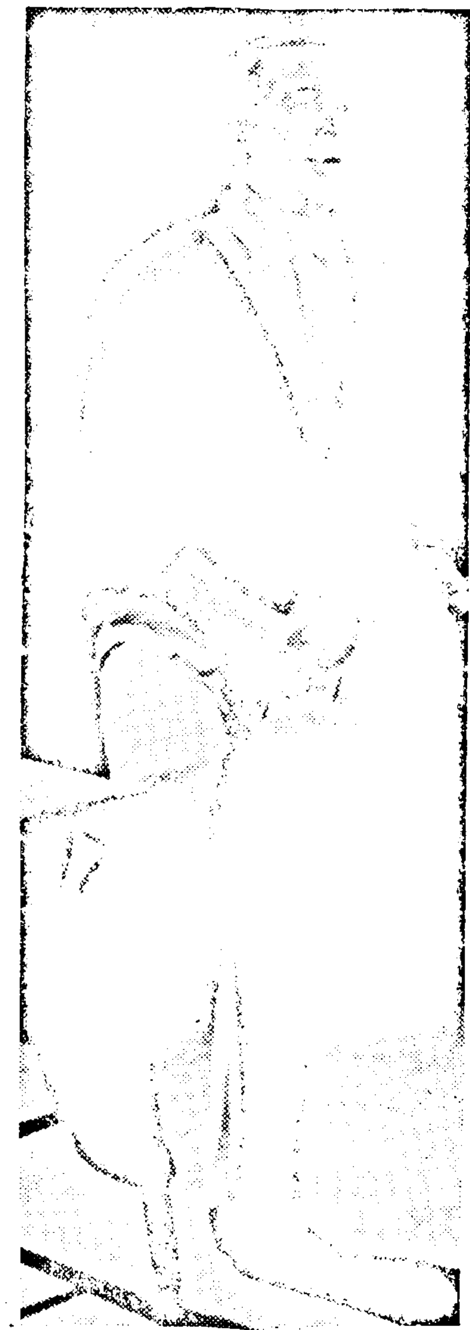
De New York Herald Tribune schrijft dat Nassers geisoleerde positie in scherpe tegenstelling staat tot de schitterende positie die hij twee jaar geleden als Arabisch leider innam.

Bemiddeling van Arabische Liga.

(Cairo) — Soedan heeft de Arabisch Liga verzocht te bemiddelen in de huidige tegenstelling tussen Irak en de Verenigde Arabische Republiek. Soedan is lid van de Arabische Liga.

—x—

New York. — De commissie voor de persvrijheid van de inter-Amerikaanse persvereniging zal van 19 tot 22 maart te San Salvador (El Salvador) bijeen komen om haar jaarlijks rapport op te stellen. Dit verslag zal worden voorgelegd aan het bestuur der vereniging, dat eveneens te San Salvador vergadert van 23 tot 24 maart.

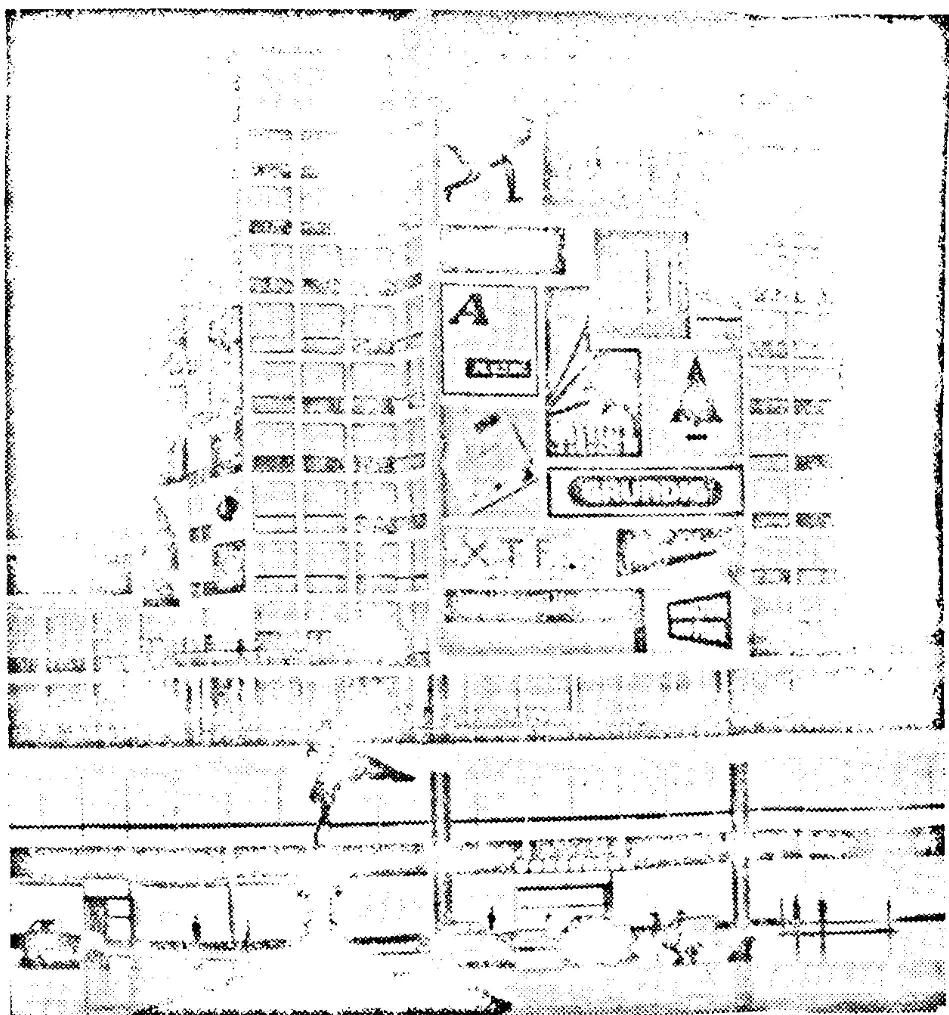
De Amerikaanse zanger Perry Como heeft een nieuw kontrakt gesloten voor de produktie van enkele T.V.-shows. Perry Como zal 25 miljoen dollar ontvangen, het grootste bedrag, dat totnogtoe hiervoor werd betaald.

MACMILLAN naar CANADA en V.S. vertrokken

Londen. — Premier MacMillan en de Britse minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, zijn naar Ottawa vertrokken.

Selwyn Lloyd zei voor zijn vertrek tegen verslaggevers dat hij geen reden heeft om te geloven dat MacMillan en hij in Washington koel zullen worden ontvangen.

Beide staatslieden zullen woensdag besprekingen voeren met premier Diefenbaker van Canada en daarna naar Washington doorreizen, zij zullen vier dagen in Washington blijven.

De aanblik van Piccadilly Circus, het meest beroemde plein van Londen, zal veranderen door de bouw van een platte wolkenkrabber, bestemd voor winkels, een bank, restaurants, tentoonstellingsruimte enz. Aan reklames zal het niet ontbreken, zoals op de maquette duidelijk is te zien.

Allerwege voldoening over V.S. - bereidheid aan topconferentie met RUSLAND deel te nemen

Londen — Diplomaticke waarnemers in Londen zijn zeer ingenomen met Eisenhowers verklaring, dat de Verenigde Staten bereid zijn in de komende zomer deel te nemen aan een topconferentie met de Sowjet-Unie.

Volgens een Reuter bericht uit Nieuw Delhi heeft de Indische premier Nehroe dinsdag in het Huis van Afgevaardigden verklaard er verheugd over te zijn, dat Eisenhower heeft ingesteld met het houden van besprekingen op het hoogste plan.

Nehroe verklaarde dat de vraagstukken-Berlijn en Duitsland thans voor de beantwoording van de vraag, of het vrede of oorlog zal zijn, het belangrijkst zijn. Hij voegde hier aan toe: De druk der gebeurtenissen en de drang der openbare mening in alle landen ter wereld drijft de regeringen en nationale leiders tot beraadslagingen.

Een woordvoerder van het Franse ministerie van butenlandse zaken noemde Eisenhowers toespraak volkomen bevredigend. Hij weigerde echter iets te zeggen over Frankrijks houding ten aanzien van een gedachtenwisseling tussen Oost en West. Wel zei hij dat president De Gaulle binnenkort — op 25 of 26 maart — een persconferentie over buitenlandse aangelegenheden zal houden en dat men daarop zal moeten wachten.

Radio Moskou heeft dinsdagavond in een commentaar op de toespraak gezegd, dat Eisenhower de Russen heeft verweten inbreuk te maken op de akkoorden over Berlijn. Deze overeenkomsten zijn echter reeds geruime tijd niet meer van kracht. Zij zijn door de Verenigde Staten en andere Westelijke mogendheden verscheurd, zo meende de Russische zender.

Hoewel hij zich bereid heeft verklaard met de Sowjet-Unie te onderhandelen, heeft president Eisenhower een groot aantal voorbehouden opgesomd. Toch hij heeft moeten toegeven dat de Sowjet-voorstellen de sfeer hebben verbeterd, zo zei radio-Moskou.

De voorzitter van de commissie voor buitenlandse zaken van de Sowjet-Russische Kamer der Nationaliteiten, Moektidinof, heeft tijdens een receptie in de Russische ambassade te Nieuw Delhi aan een medewerker van A.F.P. gezegd, dat wij met genoegen de nieuwe houding, die door president Eisenhower ten aanzien van een topconferentie is aangenomen, toejuichen.

President Eisenhower wordt in de Sowjet-Unie bemind, maar dit is niet het geval met John Foster Dulles, wien wij nochtans een spoedig herstel toewensen, aldus Moekhitidinof, die ook de mening uitsprak, dat de vooruitzichten van vrede aanmerkelijk zullen worden verbeterd door een topconferentie.

Eisenhowers rede, waarin hij de Amerikaanse houding ten aanzien van de Berlijnse en Duitse vraagstukken uiteenzette, is in officiele Canadese kringen met grote voldoening ontvangen. De uiteenzetting van de president komt overeen met het standpunt te Ottawa, waar men zich altijd op het standpunt heeft gesteld, dat er geen tegenstrijdigheid bestaat tussen fermheid en buigzaamheid.

Men is voorts van mening, dat Eisenhowers rede het komend Brits-Amerikaans overleg na het bezoek van MacMillan aan Ottawa goed inluidt.

GUATEMALA draagt vissersboot over aan MEXICO

Ciudad de Guatemala. — De regering van Guatemala heeft vandaag aan Mexico twee vissersboten overgedragen, die op de laatste dag van het vorige jaar met mitrailleurvuur waren beschoten en opgebracht. De Mexikaanse consul-generaal te Guatemalastad, Raul Michel, nam vanmorgen officieel bezit van de twee boten, de Elizabeth en de San Diego, van de autoriteiten van de haven van Chameprico, waar de schepen lagen. De boten zullen binnenkort naar een Mexikaanse haven worden overgebracht.

Guatemala beweert, dat de schepen onwettig in zijn territoriale wateren visten. De beschieting en opbrenging der Mexikaanse vissersschepen heeft tot een ernstig geschil tussen de twee landen geleid.

Ontario — In de Canadese provincie Ontario zal men zaterdag een grote berenjacht houden om nieuwe vachten te krijgen voor de beremutsen van de Engelse koninklijke paleiswachten, welke blijkens recente kritiek in de Britse pers in hun vaak zeer lange staat van dienst aardig van de motten te lijden hebben gehad.

Hoe men Amerikaanse geheime agenten maakt

Muenchen — Een 37-jarige inwoonster van Muenchen, mevrouw Cora Strauch, die te Praag werd gearresteerd waar zij zich begeven had om de wereldkampioenschappen ijshockey bij te wonen, heeft gisteren bij haar terugkeer te Muenchen meegedeeld, dat de Tsjechoslowaakse politie haar gedwongen had een gedicteerde verklaring eigenhandig neer te schrijven, waarin zij bekende een agent te zijn van de Amerikaanse geheime diensten. Nadat zij was gedreigd met zes jaar gevangenisstraf, werd haar vrijheid beloofd, indien zij erin zou toestemmen de verklaring, die haar gedicteerd was, op een persconferentie voor te lezen.

Een andere inwoonster van Muenchen, mevrouw Ludmilla Vogel, was tezelfdertijd gearresteerd en onder dezelfde omstandigheden vrijgelaten. Zij deelde mede, dat op de persconferentie de aanwezige verslaggevers geen vragen mochten stellen.

Crisis in Peronistische partij?

Buenos Aires. — De latente crisis, die al enige tijd bestaat in de boezem van de Peronistische beweging, is acuut geworden door het ontslag van vijf leiders van Perons partij uit de raad voor samenwerking en toezicht, het hoogste orgaan van de partij.

Volgens een woordvoerder van de Peronisten houdt dit ontslag rechtstreeks verband met de jongste richtlijnen van Peron aan zijn partij.

Peron zou de wens hebben geuit dat de partij een meer verzoenende houding aanneemt tegenover de regering-Frondizi.

De vijf leiders zullen dan ook vervangen worden door Peronisten die voorstanders zijn van een toenadering tussen de Peronisten en de regering-Frondizi.

Partijdigheid op Bonaire?

In het Hoofdstembureau te Bonaire zijn wel enige leden van de Democratische Partij (Bonaire) benoemd, doch geen lid van de P.P.B.U. (de „Uni").

Vrijdag jl. kwamen te Bonaire de volmachtformulieren aan. De P.P.B.U. kreeg er — zijn onze inlichtingen juist — 230. Zaterdagmorgen vroeg deze partij meer volmachtformulieren aan, waarop men ten antwoord kreeg, dat er maar 500 aangekomen waren en dat men Curaçao om meer formulieren had gevraagd. Gebleken is, dat vanuit Curaçao geen 500, doch 1000 formulieren naar Bonaire zijn verzonden. Heeft men dus niet de waarheid gesproken?

Bij reklame door de P.P.B.U. bij de voorzitter van het Hoofdstembureau (de gezaghebber) werd eerst geantwoord, dat de ambtenaar in kwestie niet had mogen zeggen, dat er slechts 500 formulieren waren aangekomen. Vervolgens bleek, dat aan de D.P. 770 stuks waren uitgereikt, omdat deze „drie maal volmachten had gevraagd". Dit drie maal vragen moet dus geschied zijn op vrijdagmiddag, want zaterdag was geen enkel formulier meer beschikbaar.

Dit alles geeft te denken. Hierdoor ontstaan het vermoeden, dat de Overheid de ene partij bevoordeelt boven de andere.

Met belangstelling wordt uitgezien naar de samenstelling van de stembureaus en naar de houding van de gouvernementsarts bij het afgeven van verklaringen in verband met de volmachten tot stemmen en of er met betrekking tot de komende verkiezingen nog meer vreemde dingen op Bonaire zullen gebeuren.

Eisenhowers begroting beperkt

Washington. — De commissie voor de strijdkrachten van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft vandaag haar goedkeuring gehecht aan een wetsontwerp, waarbij in totaal 1.1950.050.000 dollar wordt uitgetrokken voor de bouw van militaire bases in de Verenigde Staten en bevriende gebieden.

Dit bedrag is 109.247.000 dollar minder dan Eisenhower in zijn ontwerpbegroting 1959/60 gevraagd heeft.

Minister van buitenlandse zaken van Canada overleden

Ottawa. — De Canadese minister van buitenlandse zaken, Sidney Smith, is plotseling overleden. Hij was hoofd van het ministerie van buitenlandse zaken sinds 1957.

Minister Smith zou een belangrijk aandeel hebben in de besprekingen met premier MacMillan en minister Lloyd, die in Canada worden verwacht.

Memorie van antwoord Eerste Kamer

Begroting Zaken Overzee

Den Haag. — In zijn Memorie van Antwoord op door de leden van de Eerste Kamer gestelde vragen naar aanleiding van de Begroting van Zaken Overzee voor 1959 zegt minister Helders o.a., met betrekking tot de in de Nederlandse Antillen gewenste wijziging van het Statuut voor het Koninkrijk, te willen wachten op de resultaten van het werk ener commissie, die de Antilliaanse regering terzake heeft ingesteld. Deze commissie zal adviseren of, en zo ja welke, wijzigingen van het Statuut wenselijk of noodzakelijk zijn te achten. Minister Helders geeft er de voorkeur aan, af te wachten, of de regering der Nederlandse Antillen in dit advies aanleiding zal vinden, bij de regering van het Koninkrijk bepaalde voorstellen aanhangig te maken.

Over het besluit tot uitzetting van de voormalige hoofdredakteur van het Antilliaanse dagblad „Beurs- en Nieuwsberichten", de heer A. de Wit, deelt de minister mede, dat, nadat de Raad van State van het Koninkrijk hierover advies had uitgebracht, deze aangelegenheid in de Raad van Ministers van het Koninkrijk aan de orde is gesteld. Ze is echter nog niet behandeld, omdat de gevolmachtigde minister van de Nederlandse Antillen om uitstel der behandeling had verzocht.

In Suriname en de Nederlandse Antillen — deelt minister Helders voorts mede — heeft minister Luns tijdens zijn verblijf aldaar geen overleg gepleegd over herziening van het Statuut.

Met betrekking tot de vragen over de toelating tot de Nederlandse Antillen van journalisten meent de minister, dat van beantwoording daarvan kan worden afgezien, omdat de Antilliaanse regering hierin een beslissing heeft genomen, waarbij de toelating van de hierbij betrokken hoofdredakteur werd toegestaan.

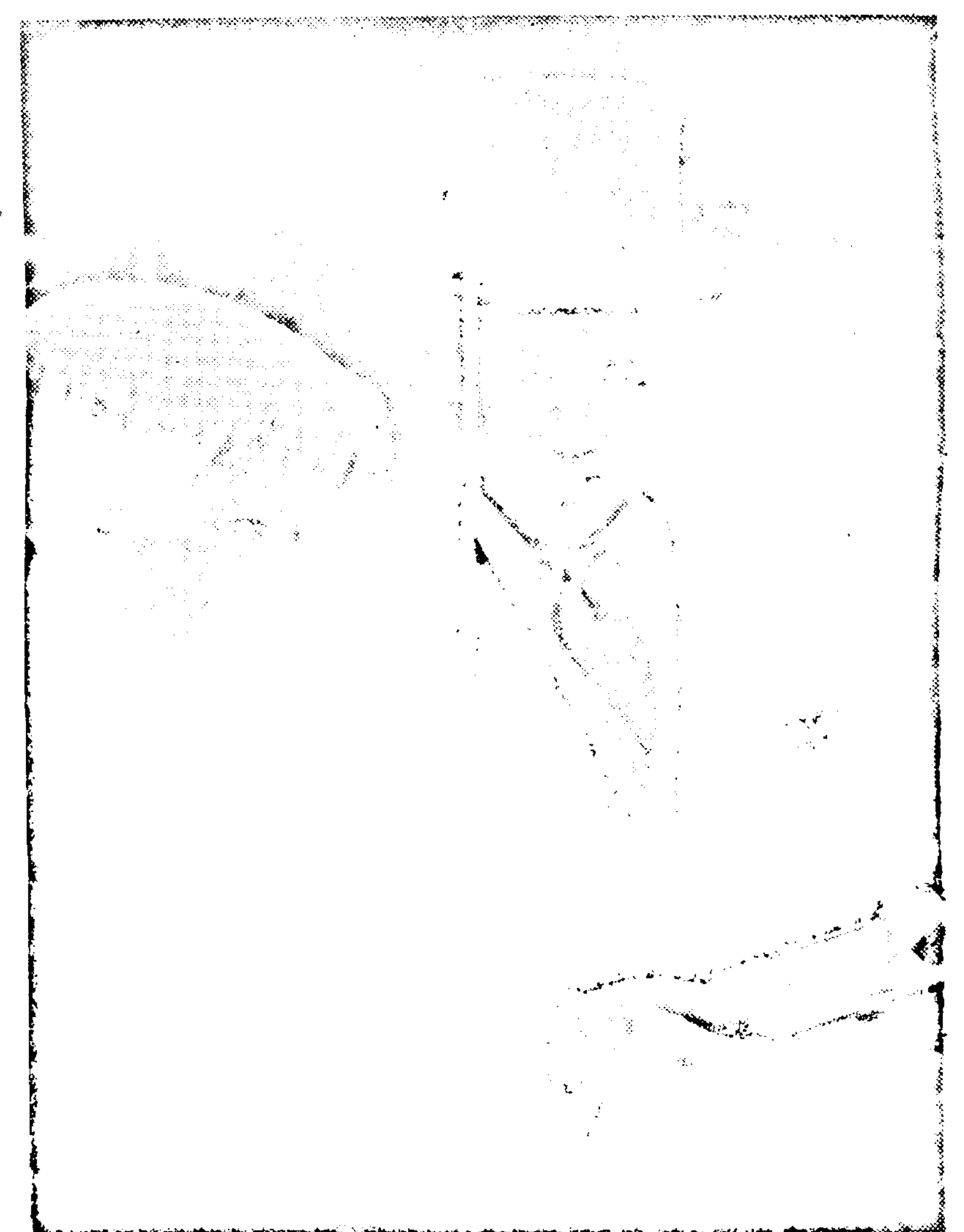
Op een vraag over de toekenning aan Suriname en de Nederlandse Antillen van de status van met de Europese economische gemeenschap geassocieerde landen verwijst de minister naar vroegere mededelingen, waaraan hij toevoegt, dat hierover op ambtelijk niveau overleg is gepleegd, hetgeen heeft geleid tot het opstellen van twee koncept-overeenkomsten over een associatie van Suriname resp. de Nederlandse Antillen met de E.E.G. De regering van de Nederlandse Antillen heeft laten weten, dat het tot stand komen der overeenkomst op prijs zal stellen. Suriname heeft er nog niet op geantwoord.

De minister zet op een vraag, of de kosten van de Nederlandse missie in Suriname ad ƒ 120.000,— niet te hoog zijn, uiteen dat, en waarom, zulks niet het geval is. Het genoemde bedrag moest bij aanvullende begroting zelfs worden verhoogd.

Met instemming nam de minister kennis van de waardering, die in het Kamerverslag werd geuit voor de kwartaalverslagen van het Surinaamse Tienjarenplan.

—x—

Brisbane. — Australië's wonderloper Herbert Elliott heeft de Engelse mijl weer eens onder de vier minuten gelopen. Zaterdag maakte hij in Brisbane Queensland een tijd van 3 min. 58.9 sec. op deze afstand.

De wereldberoemde motorracer Stirling Moss mocht op Buckingham Palace de Orde van het Britse Imperium in ontvangst nemen. Op de foto: Stirling Moss en zijn moeder.

RAAD begon behandeling EILANDSBEGROTING 1959

Willemstad. — Hedenmorgen nam de Raad een aanvang met de behandeling van de eilandsbegroting voor het dienstjaar 1959. Na opening van de vergadering heette voorzitter Gorsira de leden welkom, waarop melding werd gemaakt van de ingekomen stukken. Vervolgens werd een beroepschrift behandeld en enkele ontwerp-verordeningen tot wijziging van de eilandsbegroting 1958.

Voorzitter Gorsira drukte bij de opening der algemene beschouwingen van de begroting 1959 de leden op het hart, dat het budgetrecht een konstitutioneel recht is van de eilandsraad. Vooral in verband met de komende verkiezingen zou deze begrotingsbehandeling kunnen ontaarden in een verkiezingsstrijd. Dit moet voorkomen worden. De amendementen moeten dus zo reëel mogelijk zijn, opdat de begroting sluitend zal worden. Indien de Raad daar geen rekening mede houdt, moet het Bestuurscollege gaan beslissen welke projekten men zal uitvoeren. Men moet streven naar een gezond begrotingsbeleid.

Na de opening van de algemene beschouwingen neemt de heer E. J. Broos (D.P.) als eerste het woord. Volgens spreker is deze begrotingsbehandeling moeilijk in verband met de aanstaande verkiezingen. Er is weinig positiefs in de begroting. Hoe staat het bijv. met een zeebad bij Marie Pompoen? De watervoorziening baart zorgen. De putten moeten steeds dieper geboord worden. Als het zo doorgaat, zal Curaçao over 10 jaar droger zijn dan de Sahara. Als het water goedkoop wordt, dan kunnen de mensen werk vinden in de plantages. Nu gaan deze min of meer te gronde.

Daarmede nauw samenhangend is een goedkope energievoorziening, terwijl ook de toeristenindustrie een bron van welvaart kan zijn. Maar dan moet de zaak ook op grote schaal worden aangepakt. Een ander belangrijk punt, volgens spreker, is de chaotische toestand in de haven, waar de havenbedrijven een monopolistische positie hebben. Deze zouden geen inmenging van de Overheid willen toestaan. De haven moet gesaneerd worden.

Op maatschappelijk gebied zou het belangrijk zijn, dat een nieuw orgaan gecreëerd werd om de toestanden in bepaalde distrikten te bestuderen. Dit orgaan zou kontakt moeten onderhouden met de diverse instanties, voor maatregelen op maatschappelijk gebied.

De Democratische Partij, aldus spreker, heeft altijd gestreefd naar de huurkoop van volkswoningen.

De volgende spreker is de heer A. R. Winklaar (N.V.P.). Ook hij zegt een zakelijke behandeling te wensen. Hij vraagt wat er door Sociale Zaken is gedaan voor de slachtoffers van de brand in de Rembrandtstraat. Eenmaal werd er enige steun verleend en daarna is niets meer gezien of vernomen.

Het verkeer is onveilig. Spreker stelt o.a. voor, dat er verplicht „gedimd" wordt op de Emmaburg om ongelukken te voorkomen. De zaak van de huurkoop der volkswoningen is min of meer tragisch geweest, aldus de heer Winklaar. De vroegere gedeputeerde (een D.P.-er) diende daaromtrent nooit een voorstel in, terwijl zijn partij altijd gezegd heeft daarnaar te streven. Bijna twee jaar is deze zaak slepend gehouden, doordat de desbetreffende eilandsverordening door de regering niet werd goedgekeurd. Kort geleden kwam tot ieders grote verbazing deze goedkeuring af. Met spoed dienen nu de uitvoeringsmaatregelen getroffen te worden.

De volgende spreker is drs B. M. Leito (K.V.P.). Spreker klaagt over de negatieve inslag van de bestuurders, waardoor zaken vaak slepende wordt gehouden. Soms schijnen andere maatstaven te gelden dan het algemeen belang.

(Bij het afsluiten van dit verslag was de heer Leito nog aan het woord.)

Ledenvergadering K.V.P. uitgesteld

Willemstad. — De ledenvergadering van de K.V.P. die op zondag 22 maart a.s. te Habaai zou worden gehouden, is verdaagd tot zondag 5 april a.s. des morgens om tien uur. De plaats (Habaai) blijft ongewijzigd.

Op deze vergadering zal dan de kandidaatsstelling plaatsvinden.

Komen naar de Antillen

Willemstad. — Onderstaand volgt de passagierslijst van het ms. „Oranje Nassau" dat o.o.v. 28 maart a.s. te Curaçao wordt verwacht:

Passagiers met bestemming Curaçao:

Mevr. W. C. Josiasse-Gulden en 2 kinderen;
Hr F. C. M. Moll;
Hr en Mevr. J. J. v.d. Vorm-Hoogendoorn en 4 kinderen;
Hr P. C. Jongebreur;
Hr en Mevr. N. H. Bossehaart-Galjena;
Hr en Mevr. J. S. Heutink-v.d. Ent en 3 kinderen;
Mej. W. L. Moi-Thuk-Shung;
Mevr. M. Verhey-Schippers;
Hr T. de Ridder;
Hr H. C. Degeling;
Hr A. H. Klein;
Hr C. G. Stroker;
Hr W. Peeman;
Hr P. Steinhauer;
Hr en Mevr. T. M. J. Peters-Tilmans en 2 kinderen;
Mej. A. J. Bosschaart;
Hr en Mevr. A. Dimmendaal-Postma en 2 kinderen;
Hr en Mevr. J. J. de Vries-Kramer en 3 kinderen;
Mevr. M. Jager-Kuiken en 2 kinderen;
Mevr. A. M. Schunken-Spiekers;
Mevr. A. de Winter-Verhoeven en baby;
22 man Kon. Marine.

Passagiers met bestemming Aruba:

Mevr. N. C. Dijkhout-Ackerstaff;
Hr en Mevr. A. C. van Maastricht-Lietscher;
Mevr. M. Stam-Loekemeijer;
Hr M. J. Welage;
Hr G. Franka.

New Yorkse Beurs

New York. — De New-Yorkse effectenbeurs kon gistermorgen een flink herstel boeken na de daling van eergisteren. De stemming werd gunstig beïnvloed voor het bericht, dat de industrie produktie in de Verenigde Staten in de afgelopen maand verder is gestegen en dat het persoonlijke inkomen een nieuw hoogtepunt heeft bereikt. In de namiddag bleef de stemming vast met koersstijgingen tot meer dan een punt. De winstnemingen kort voor het slot werden vlot opgenomen en de markt sloot vast. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1241, waarvan hoger 743, lager 290 en onveranderd 208. De aandelenomzet bedroeg 4.730.000 en de obligatiomzet 8.270.000. De koersen waren:

Anaconda copper	74 3/8
American tel. and tel.	242 3/4
Bethlehem steel	53 1/8
Dupont de nemours	230
General electric	81
General motors	45 7/8
International tel and tel.	41 3/4 evdiv.
Royal Dutch	43
Shell oil	85 1/4
Standard oil of New Jersey	51 5/8
U. S. (533)	93 7/8
Canadian pacific	31 1/4
International nickel	97
Royal Dutch American Shares	71 bieden
K. L. M.	34 3/4
Aluminium Co	82 1/8
Dow Jones	612.69.

Lees goed in negen: Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1241, waarvan hoger 743. IPV 73.

Amsterdamse Beurs

De markt werd vandaag gestimuleerd door de vaste slotkoersen uit Wall street. Bijna alle internationale waardennoteerden hoger vergeleken bij gisteren en AKU lagen wederom zeer vast in de markt. Aandelen en obligaties KLM hoger. Scheepvaarten goed gedisponeerd en van de Cultures Deli aan de vaste kant.

Staatsfondsen prijshoudend na een vaste opening.

Kon olie	164
Unilever	466 3/4
Philips A	537 1/8
Philips pref	234
A. K. U.	285 3/8
Scheepv Unie	129 7/8
K. N. S. M.	137 3/4
K. P. M.	130 1/2
Ned. handel mij	212
Nat handelsb	145 1/4
Escomptobank	—
H. V. A.	130 3/4
Amsterd rubber	85
Deli mij	143.90
3 pct dollar '47	93 5/8
3 pct Nederl '47	95 3/4
H. A. L.	—
Walvisvaart	106
Amsterd bank	272
H. B. U.	—
Billiton 2e	235
Billiton 1e	300
Overz gas	263
Borsumij	55 1/8
Lindeteves	17 1/2
Rotterd bank	231 1/2
Curacaose h mij	45 3/4
W. M.	296 1 2
K. L. M.	130
Hoogovens cert	365
Nievelt goudr	118 3/4
Excelsior	109 1/2
Ant brouwerij	175
Rott Lloyd	143
Stokvis R. S.	155 1/2
A.N.P.-C.B.S. Beursindices:	
Intern concerns	372.71
Industrie	189.09
Scheepvaart	142.77
Banken	152.75
Indon fondsen	115.02
Algemeen	285.55

Montreal — Canada heeft een speciale zwaartekrachtsmeter geconstrueerd, die in duikboten kan worden gebruikt voor het onderzoeken van landformaties onder de ijskappen van de Noord- en de Zuidpool.

Brieven over Napoleons zoon

München. — De veiling van historische brieven uit de tijd van Napoleon, die dezer dagen te München werd gehouden, is een grote teleurstelling geworden voor de eigenaren en de venduhouders. In totaal werden slechts 61 van de ruim duizend brieven, waarvan enkele als onschatbare historische dokumenten werden beschouwd, verkocht.

De kollektie omvatte, zoals is bericht, 119 brieven, die Napoleons zoon Franz Joseph Karl Napoleon aan zijn moeder Marie Louise van Oostenrijk had geschreven. Er waren 870 brieven van graaf Moritz von Dietrichstein, de gouverneur van de prins, brieven van een dr Malfatti, over zijn lichamelijke gesteldheid en andere brieven uit dat tijdperk.

De brieven van Von Dietrichstein over de vorderingen van het „Adelaarsjong" vonden in het geheel geen aftrek. Een brief geschreven door Napoleons zoon kort voor zijn dood, werd verkocht voor 13.000 mark aan de partikuliere stichting, die Napoleons geboortehuis op Corsica beheert.

Een brief, geschreven door Franz Joseph Karl aan zijn moeder over de dood van Napoleon — geschat op 10.000 mark — ging voor 12.000 mark van de hand. Het schrijven werd gekocht door het Franse nationale archief te Parijs.

Een brief getekend door Napoleons zoon met de naam „Reichsstadt" ging voor 5100 mark aan een Franse verzamelaar.

Er was geen belangstelling voor de brieven van dr Malfatti.

NIEUWS VAN „DE SNELVLUGHT"

Willemstad. — Door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" werd op 15 maart 1959 de derde wedvlucht uit de eerste serie voor oude duiven gevlogen vanaf Bonaire. In konkours waren 104 duiven van 12 verschillende liefhebbers. De hoogstgemiddelde snelheid bedroeg 1471.440 meter per minuut en de uitslag was als volgt:

Anemaat:	1. 14
Rodriguez:	2. 7. 11. 16. 17. 21. 26. 28. 29. 31
Schoop:	3. 8. 13. 19. 24
Vis:	4. 5
Van Lit:	6. 10. 15. 23. 32. 33. 35
Zieck:	9. 12. 22. 27. 34
Bouwhuis:	18. 30
Jolen:	20. 25

De stand is thans voor:

Oonaangewezen vogels:

1. Vis	381 punten
2. Anemaet	329 punten
3. Rodriguez	316 punten
4. Schoop	289 punten
5. Van Lit	287 punten
6. Bouwhuis	246 punten
7. Zieck	234 punten
8. Gebr. Rojer	180 punten
9. Jolen	90 punten

Aangewezen vogels:

1. Rodriguez	157 punten
2. Schoop	124 punten
3 Gebr. Rojer	95 punten
4. Zieck	94 punten
5. Bouwhuis	87 punten
6. Vis	74 punten
7. Van Lit	43 punten
8 Anemaet	36 punten

AGENDA

West-End, 7.00 en 9.00 uur:
„EL MIEDO LLEGO A JALISCO".

Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„GUSLINGER".

Roxy, 7 en 9 uur:
„RODAN".

Caribe, 8.00 uur:
„UN PO DI CIELO".

Royal, 8.00 uur:
„OTRO AMOR".

C.V.B.-nieuws:
Hedenavond in het Rifstadion 8 uur, SITHOC vs. JONG CURACAO.

J.P.F.-nieuws:
Hedenavond om 20.00 uur Paasboutwedstrijden.

Cinetruck-programma:
Hedenavond voorstelling op STEENRIJK.

Foto-tentoonstelling:
In HOTEL CURACAO wordt een persfoto-tentoonstelling gehouden en eveneens een speciale expositie van Dr. Erich Salomon.

EMMASTAD

Wachtdiensten
C.P.I.M.
Telegram Afdeling
Kantoor open 07.00 — 23.30 uur tel. 2307
J. J. Roos 23.30 — 07.00 „ 3209
b.g.g. „ 2400
Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2, Weis Afo. „ 43351.
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen Dienst
M. G. A. v. Kicken, Caracasbaai 8 „ 6-48
C.S.M.
Rederij/Scheepsagentschappen
G. van Leeuwen „ 2054
Theater Asiento
GEEN VOORSTELLING.

Groetenprogramma

Willemstad. — Hedenavond om half zes zendt Radio Hoyer I het groetenprogramma uit. Het programma werd opgenomen in de R. K. Kweekschool „Thomas Morus" te Rotterdam, waar Marcel Stomp, Reinald Ligeon, Benjamin Falbru, Adelberto de Windt en Ronald Provence groeten hebben uitgesproken.

Het programma wordt om zes uur door Radio Hoyer II heruitgezonden.

West-Berlijn — De leider van de Joodse gemeenschap te West-Berlijn heeft ter demonstratie van de geest van de huidige week van Christelijk-Joodse broederschap een aanklacht tegen de 39-jarige voormalige onderwijzer Karl Steinacker ingetrokken, die ervan beschuldigd was, in 1955 in een café anti-semitische uitlatingen te hebben gedaan.

EILANDGEBIED CURAÇAO

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao maakt bekend, dat de heer PAU SHEK YAO, wonende aan de Breedestraat no. 127a, alhier, aan het Bestuurscollege van voormeld eilandgebied een verzoek heeft gericht tot de oprichting van een

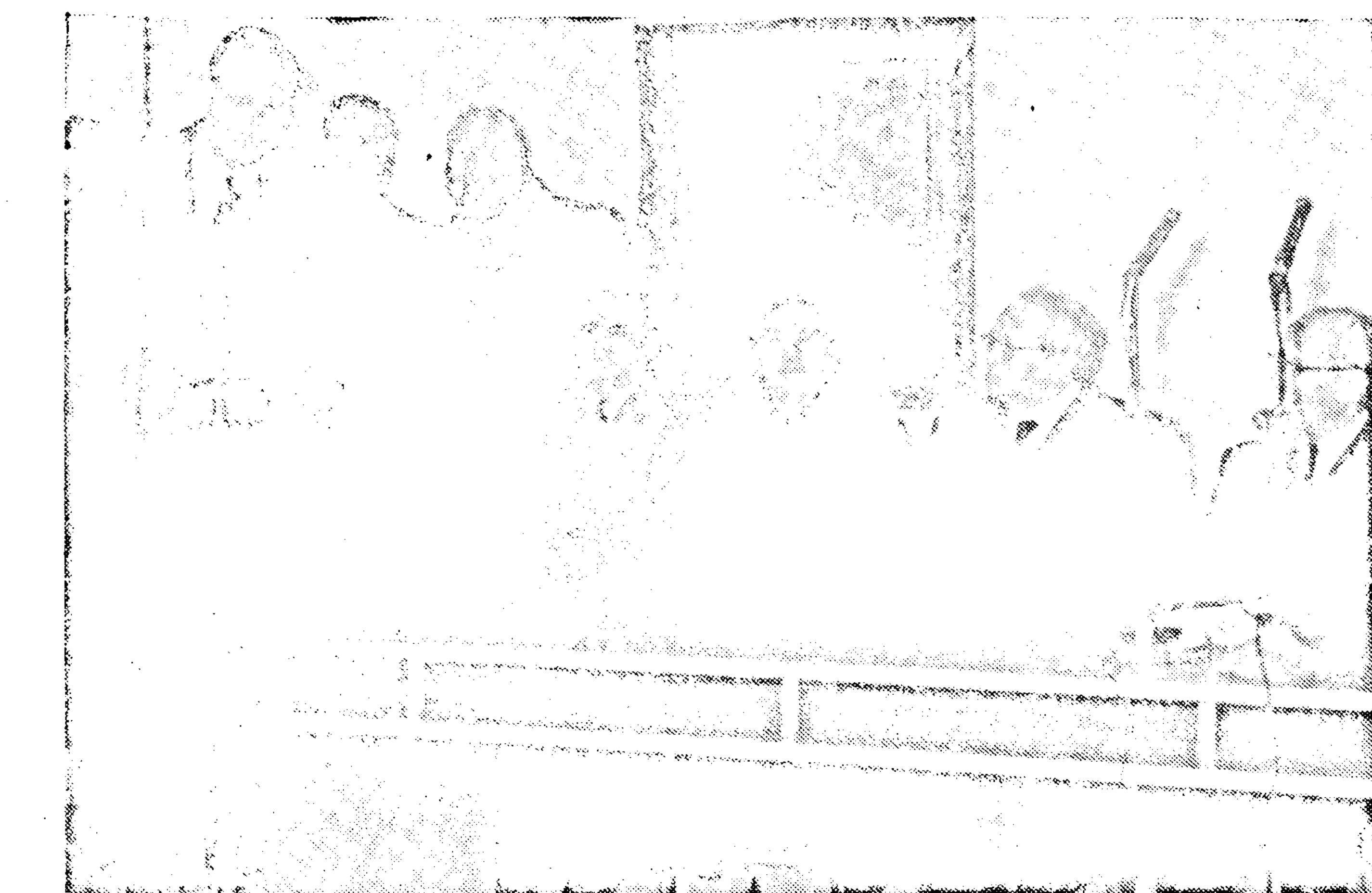
STOOMWASSERIJ IN HET PERCEEL ROODEWEG no. 132,

welk verzoek, vanaf heden, gedurende veertien dagen ter visie ligt op het Centraal Bestuurskantoor, Scharlooweg no. 35, Afdeling Algemene Zaken, gedurende welk tijdvak ingevolge de Hinderverordening Curaçao eenieder het recht heeft schriftelijk zijn bezwaren tegen de oprichting kenbaar te maken.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

New York — Unicef, het kinderfonds van de Verenigde Naties, zal dit jaar aan 55 miljoen kinderen en jonge moeders over de gehele wereld hulp bieden. Het vorig jaar werden 50 miljoen moeders en kinderen geholpen via de voedingsprogramma's van het kinderfonds.

Bonn — West-Duitsland gaat de lichte tactische straaljager van het Italiaanse type Fiat G-9 in licentie bouwen, zo is van de zijde der Fiatfabrieken te Turijn bekendgemaakt. De Duitse Bondsrepubliek zal ook vijftien toestellen van het genoemde type van de Italiaanse fabriek afnemen.

Zijne Excellentie Jonkheer J.Q. Bas Backer tijdens zijn toespraak. Verder v.l.n.r. de secretaris-generaal van het Israelische ministerie van Onderwijs en Cultuur, mevrouw Ben Tswi, de president en de burgemeester van Tel Aviv, Chaïm Levanon. Op de achtergrond het beroemde portret Titus in monnikskap van Rembrandt, uit het Rijksmuseum te Amsterdam.

Tentoonstelling Nederlands Gouden Eeuw" in TEL AVIV

Grote indruk in ISRAEL

Onlangs had zich een groot gezelschap verzameld in het nieuwe Helena Rubinstein Paviljoen van het Tel Avivse Museum, toen president Ben Tswi en echtgenote arriveerden. Zij werden aan de ingang ontvangen door de Nederlandse ambassadeur, de burgemeester, door de directeuren van het Museum en door de heer O. Meijer, conservator van de Gemeentemusea van Amsterdam.

Dat de president erin heeft toegestemd bij de opening van de tentoonstelling Nederlands Gouden Eeuw aanwezig te willen zijn, weerspiegelt de bijzondere waardering, die men in Israël voelt voor het ter beschikking stellen van deze unieke expositie, die tot dusverre haars gelijke in Israël niet heeft gehad.

Vierenzestig schilderijen, vierenzeventig tekeningen en éénentwintig zeldzame zilverstukken waren in drie vluchten door de goede zorgen van de KLM naar Tel Aviv vervoerd onder leiding en onder toezicht van de heer O. Meijer, die ook de leiding had bij het inrichten van de tentoonstelling en die tot de sluitingsdatum — 7 april — in Israël blijft en onder wiens supervisie de kostbare collecties weder de thuisreis zullen aanvaarden.

Slechts een paar namen om de betekenis dezer tentoonstelling aan te duiden: men vindt er Rembrandt Frans Hals, van Coyen, Hobbema, Salomon van Ruisdael zowel als Jacob Isaacksz van Ruisdael, Pieter de Hooch, Gabriël Metsu, Nicolaas Maes, Vermeer, Jan Steen en nog vele anderen van de grootmeesters der zeventiende eeuw.

De tentoonstelling is tot stand gekomen door een bijzondere samenwerking van tenminste acht Nederlandse musea en door een aantal particuliere verzamelaars, wier bereidwilligheid en medewerking door de Israëlische autoriteiten op de hoogste prijs wordt gesteld.

Zo zei de burgemeester van Tel Aviv, de heer Chaïm Levanon, in zijn toespraak bij de openingsplechtigheid onder meer: „Het volk, klein gemeten naar zijn getal, maar groot gemeten naar zijn cultuur, zendt ons deze schatten, welker waarde niet bij benadering valt vast te stellen. Wij zijn de regering van Nederland, de directies der musea, de particuliere verzamelaars en de vele anderen, die tot de samenstelling van deze unieke tentoonstelling hebben bijgedragen, diepe dank verschuldigd. Ook hebben wij het grote voorrecht een tentoonstelling van deze samenstelling voor het eerst te ontvangen. Nooit eerder heeft een zo grote collectie zeventiende eeuwse kunst Nederland verlaten en dat wij als eerste deze mogen ontvangen vervult ons met grote en diepe erkentelijkheid."

Aan het eind van de openingsplechtigheid sprak de Nederlandse ambassadeur. Z. E. Jonkheer J. Q. Bas Backer: „Zeer dankbaar zijn wij voor de vruchtbare samenwerking landse autoriteiten, welke saking tussen de Israëlische en de Nederlandse autoriteiten, welke samenwerking ertoe geleid heeft, dat deze collecties thans in Israël kunnen worden getoond. Wij vinden ruime voldoening in het grote verlangen van het Israëlische publiek om deze werken thans in origineel te kunnen zien en te kunnen leren over de eeuw, waarin de Nederlandse kunst een zo grote hoogte heeft bereikt. Vooral ook doordat wij getroffen zijn door de imponerende pogingen om hier onder vaak moeilijke omstandigheden een nieuwe gemeenschap te bouwen.

U, meneer de president moge ik mijn meest respectvolle dank betuigen, dat U aanwezig hebt willen zijn bij deze feestelijke gebeurtenis waarbij de banden tussen onze beide landen een nieuw hoogtepunt bereiken.

Ik moge thans de tentoonstelling Nederlands Gouden Eeuw voor geopend verklaren."

Tot grote spijt van de Israëlische autoriteiten hebben drie hoge gasten Israël niet tijdig vóór de openingsplechtigheid kunnen bereiken. Door de weersomstandigheden in Europa waren Z. E. H. A. Cidor, ambassadeur van Israël in Nederland, de heer H. J. Reinink van O. K. en W., Den Haag en Dr A. B. de Vries, directeur Mauritshuis, Den Haag onderweg gestrand. Laatstgenoemden hadden bij de openingsceremonie zullen spreken over enkele facetten van Nederlands Gouden Eeuw. Naar wij vernemen ligt het in de bedoeling de heren Reinink en de Vries alsnog uit te nodigen over de Israëlische radio over de geëxposeerde kunstschatten tot het Israëlische publiek te spreken.

De verwachtingen in Israëlische kringen zijn hoog gespannen. De tentoonstelling „Honderd jaar Nederlandse schilderkunst", die in 1954 in het Tel Avivse museum gehouden was heeft toen het grootste aantal bezoekers getrokken, dat ooit in Israël door enig museum voor enige expositie was geregistreerd. Men is overtuigd, dat de verzameling, die thans in Tel Aviv bijeen is gebracht deze bezoekers-aantallen nog met vele tienduizenden zal overtreffen. Reeds is bekend, dat niet alleen uit de steden, maar ook uit afgelegen nederzettingen excursies naar deze tentoonstelling worden georganiseerd.

Ook uit de eerste perscommentaren blijkt, dat Israëls publiek beseft welke schatten het toevertrouwd zijn. Het is waarschijnlijk, dat de museumdirectie van Tel Avivs stedelijk museum af en toe genoodzaakt zal zijn de deuren tijdelijk te sluiten.

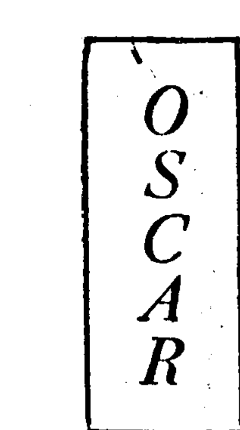
Buitenlandse industrievestigingen in Nederland

Het Directoraat-Generaal voor de Industrie van het Ministerie van Economische Zaken van Nederland heeft een lijst gepubliceerd van de vestigingen van buitenlandse ondernemingen in Nederland in de jaren na de tweede wereldoorlog.

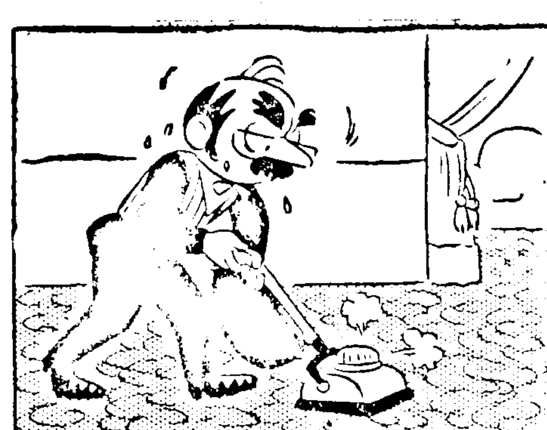
In onderstaande lijst staart het aantal der ondernemingen gerangschikt naar het land van herkomst en de industriele sector, zoals dat op 31 december 1958 was. (De cijfers geven resp. aan: *filialen, buitenlandse concerns die deelnemen in Ned.-bedrijven of er mee samenwerken en totaal: land van herkomst*

Verenigde-Staten	92	43	135
Engeland	20	30	50
Belgie	21	16	37
West-Duitsland	10	21	31
Zwitserland	10	8	18
Zweden	6	7	13
Frankrijk	3	9	12
Aandere landen	9	10	19
de industriele sector			
Metallurgische industrie	79	52	131
Electrische installaties	6	9	15
Chemische industrie	25	31	56
Textielindustrie	6	13	19
Voedsel, genotsmiddeleneind	14	7	21
Rubber-industrie	3	2	5
Gemengde industrien	38	30	68

Het aantal filialen groeide in 1958 aan met 47 en de andere groep breidde zich met 27 uit. De nieuwe filialen kwamen uit al de genoemde landen, maar hoofdzakelijk waren zij afkomstig van de V. S. en Belgie en voor een groot gedeelte behoorden deze tot chemische en metallurgische sector. De tweede groep van buitenlandse vestingen kwamen eveneens voor een groot gedeelte uit de V. S. en verder uit Duitsland en Engeland en ook hier betrof het grotendeels de chemische sector.

Welvaartsplan Bonaire en Bovenwindse eilanden

Staten voteren onderhands benodigde gelden voor verbetering vliegvelden op Bonaire en St. Maarten

Willemstad — De Minister-President deelde bij brief van 10 dezer aan de Staten mede dat tot dusverre nog geen overeenstemming werd bereikt met betrekking tot een ontwerp-landsverordening betreffende het Welvaartsfonds ter ontwikkeling van de eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden.

Als gevolg daarvan kan nog niet worden aangegeven wanneer tot ontwikkeling van plannen op de voet ener daartoe in het leven geroepen wettelijke regeling kan worden overgegaan. Niettemin doet zich de behoefte gevoelen enige plannen, waarvan de bestekken reeds gereed of nagenoeg gereed zijn, in uitvoering te brengen teneinde stagnatie te voorkomen. De projecten, welke de Regering hier op het oog heeft zijn in de eerste plaats de vliegvelden te Bonaire en St. Maarten. Voor bevordering van het toerisme op deze eilanden zijn „aangepaste" vliegvelden een dwingend vereiste. De bestekken voor de uitvoering van de beide voornoemde werken worden u zodra mogelijk ter inzage gezonden. Zoals becijferd bedragen de kosten voor de uitbreiding van het vliegveld Bonaire f. 350.000.— en die voor de vernieuwing van het vliegveld te St. Maarten f. 2.500.000,—.

Op de begroting 1958 (kapitaaldient) werd onder de omschrijving: „Uitkering aan een te stichten Welvaartsfonds ter financiering van de ontwikkelingsplannen voor de eilandgebieden Bonaire en de Bovenwindse Eilanden" een bedrag van 1 miljoen gulden gevoteerd, werd reeds mede akkoord gegaan van voornoemd bedrag 4 ton aan te wenden voor zaken, merendeels verband houdende met de verdere voorbereiding der welvaartsplannen, zodat van het oorspronkelijk gevoteerde bedrag (evt. na overschrijving naar de begroting 1959) nog 6 ton resteert. Op de begroting 1959 is onder dezelfde omschrijving in de kapitaaldient een bedrag uitgetrokken van f. 750.000,—. In totaal zou derhalve na votering van laatstgemeld bedrag f. 1.350.000.— beschikbaar zijn.

In verband met het vorenstaande verzoekt de regering machtiging om vooruitlopende op de totstandkoming van bedoelde landsverordening te mogen beschikken over de op de begroting 1958 gevoteerde 6 ton en de op de begroting 1959 uitgetrokken 7½ ton teneinde over te kunnen gaan tot aanbesteding van de uitbreiding van het vliegveld te Bonaire en van de vernieuwing van het vliegveld te St. Maarten.

Voor wat de vernieuwing van het vliegveld te St. Maarten betreft verzocht de Min.-president eveneens om een uitspraak, dat akkoord wordt gegaan met het totale bedrag der kosten. Er zal naar een modus worden gezocht de aanbesteding evt. in gedeelten te doen plaatsvinden om dit werk in termijnen, verdeeld over twee jaren te kunnen uitvoeren.

De minister van Welvaartszorg zal het een en ander in een commissievergadering van de Staten desverlangd nader uiteen te zetten.

Op deze brief kon reeds op 13 maart d.a.v. de Voorzitter aan de Minister-president namens de Staten mededelen dat hij deze aangelegenheid ter sprake is gebracht in 'n commissie-vergadering der Staten en dat van de 16 ter vergadering aanwezige leden 14 verklaarden er geen bezwaar tegen te hebben dat de regering reeds thans, vooruitlopende op de totstandkoming van de „Landsverordening Welvaartsfonds Bonaire en de Bovenwindse Eilanden" en de landsbegroting 1959, beschikt over het bedoelde bedrag van f. 600.000,— ten laste van de landsbegroting 1958, alsmede over het krediet voor een bijdrage tot genoemd fonds uitgetrokken op de ontwerp-landsbegroting voor 1959, een en ander voor de aangegeven doeleinden. Ten aanzien van de vernieuwing van het vliegveld te Sint Maarten hebben deze leden zich eveneens akkoord verklaard met het vermelde totaalbedrag der werkzaamheden, t.w. f. 2.500.000,—. Zijdens de Staten wordt aangenomen dat de hierbedoelde werken van landswege zullen worden uitgevoerd.

Voorts stellen de Staten het op prijs dat, indien bij de inschrijvingen mocht blijken dat een in de Antillen gevestigde onderneming niet belangrijk hoger heeft ingeschreven dan de laagste — buitenlandse — onderneming, het werk om redenen van economische aard toch aan eerstbedoelde onderneming zal worden gegund, terwijl overigens benadrukt wordt dat niet overgegaan zal worden tot indienstneming van vreemde arbeidskrachten, zolang op bedoelde eilanden arbeiders in het kader van de werkverschaffing in dienst zijn. Voorts werd onder verwijzing naar de toezegging van de Nederlandse Regering om in het stichten fonds deel te nemen met een gelijk bedrag als zijdens de Nederlandse Antillen daarin gestort, de opmerking gemaakt dat er van uitgegaan wordt, dat t.z.t. de onderhavige bedragen zullen worden beschouwd als in meerbedoeld fonds te zijn gestort.

Twee leden verklaarden zich niet met de naar voren gebrachte voorstellen te kunnen verenigen, deels omdat afgeweken wordt van de oorspronkelijke opzet van het te stichten welvaartsfonds, deels omdat zij op de lange duur tengevolge van voorstellen als de onderhavige een uitputting van de middelen der eilandgebieden Curacao en Aruba voorzien.

Hollandse Nieuwtjes

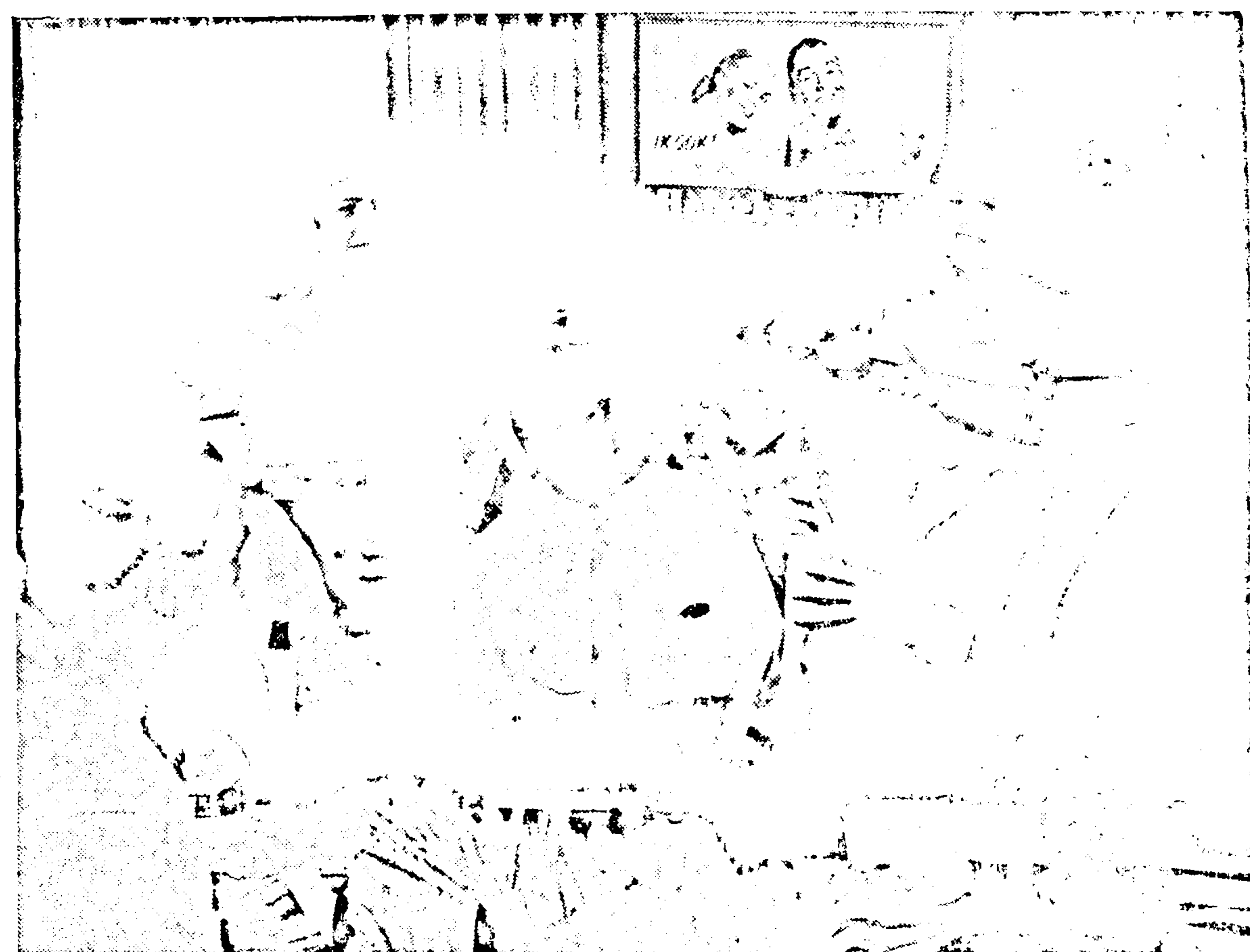
● Het is goed zich soms te bezinnen op het feit, dat ook kampioenen gewone mensen zijn met een ongewone geschiktheid voor de een of andere sport. Zo ook de heer Baris Bukel, die in gewone doen vissorteerder is in IJmuiden, maar tussen de bedrijven door ook nog kampioen dammen is van Nederland. Op een vraag van een „Parool"-verslaggever, zeide hij: „Dammen...... een beetje schuiven met schijfjes." Zo iets stemt tot nadenken. ● De emancipatie gaat ook in het leger steeds verder. Was men tot heden toe zijn hele leven beroepskorporaal dan had men maar de branie-kraag te dragen en, eerlijk gezegd, zoiets past een jong broekje, maar een beroepskorporaal.... Er is nu verbetering in gekomen. Vanaf 1 april mag hij nu na zes jaar dienst als beroepskorporaal het tenue dragen van de onderofficieer. Let wel: dit geldt voor de Marine en Mariniers. Ook deze hindernis is dus genomen.

● „Ik ben Karel Prior. Heb je geen zin om voor de televisie op te treden?", aldus sprak een man een 21-jarig Rotterdams meisje aan. Nu, eerlijk gezegd, dat meisje had wel zin om voor de televisie op te treden. Op het laatste ogenblik waarschuwde zij de politie en bij haar aankomst in Hilversum werd „Karel Prior" opgepikt door de politie. Hij bleek getrouwd te zijn, maar werd later weer naar zijn vrouw gezonden. Men was overtuigd, dat dit lesje voldoende was. ● Het zevende elftal van het al-oude Victoria in Hilversum (jongste speler 42 jaar, de oudste 53 jaar) zou zondag de 100e goal gaan zetten in 9 wedstrijden. Voorwaar geen gering aantal. Het mocht helaas niet zo zijn, want de 100e goal werd gescoord door een back van de tegenstanders van Donar. Men bleef echter konsekwent en overhandigde die back na de wedstrijd een fles Bols, die beloofd was aan de schutter van nummer 100.

● Zelfs de vriendschap laat wel eens een steekje vallen. Hoe kan het ook anders. Zo moest het tweede proto-type der Friendship na een geslaagde demonstratie in Khartoem een buiklanding maken bij Addis Abbeba. De buiklanding slaagde gelukkig goed. ● Oudewater verheugt zich over zijn voorjaarsbode. Het sinds 1650 bestaande ooievaarsnest is reeds bewoond. Anders gebeurt dat meestal pas in het einde van maart. U begrijpt wel hoe blij men daar is. ● Hilversum krijgt in augustus een stad er bij en wel Jongensstad. Die Jongensstad zal ongeveer drie weken bewoond worden. Iedere week zal een honderdtal jongens de stad opbouwen en afbreken. Natuurlijk hoort er een burgemeester bij en zelfs de politiekommissaris ontbreekt niet op het appèl met zijn korps als kampbewaking. Dit initiatief gaat uit van de Stichting „Kindervakantiewerk". ● Lang hebben de vroede vaderen van Breda gewerkt voordat men door de Sport- en Cultuurnota geworsteld was. De moeilijkheid was, dat vele leden zich niet voldoende ingelicht voelden om er hun stem voor uit te brengen, maar het is toch gebeurd. Veertigduizend gulden werden uitgetrokken om voorbereidend werk te verrichten voor de nieuwe Schouwburg in het centrum van de stad. Eer werd ook krediet gevraagd voor de bouw van 5 gymnastiekzalen, wat nog niet voldoende was. ● Geen koe is zo bont, of er zit wel een vlekje aan. Maar hopelijk is het kalfje uit het volgende nieuwtje zo onschuldig als een lammetje. In Lunteren werd namelijk een kalfje geboren met drie kleuren. Het is grotendeels roodbont. Naast het wit heeft het verder nog zwarte plekken. Zijn ouders zijn zwartbont, maar wellicht heeft het roodbonte voorouders gehad. Al bij al een waar kleurenpracht, waar zelfs de Veeartsenijkundige Dienst bij te pas kwam om kleurenfoto's te maken.

● „De Klep" is gerestaureerd in Maastricht en daarmede is het home van de Zuidnederlandse Opera bewoonbaar geworden. De gemeente heeft het haar ter beschikking gesteld. Donderdag zal het met enige plechtigheid geopend worden.

Den Haag. — Het internationaal gerechtshof begon op 16 maart de mondelinge behandeling van de kwestie van het Israëlische vliegtuig, dat op 27 juli 1955 boven Bulgaars grondgebied werd neergeschoten. Bij dit incident vonden de inzittenden van het vliegtuig van de Israëlische luchtvaartmaatschappij El Al, de dood. De Israëlische regering had op 16 oktober 1957 deze zaak tegen Bulgarije aanhangig gemaakt.

Gisteren vond de trekking plaats van de Heinekens- prijsvraag. Notaris Smeets (rechts) opende de envelop- pe en toen bleek, dat er 3.553 kroondoppen zaten in de Heinekens-kist, die wekenlang in de etalage van de Hollandsche boekhandel was uitgestald. Er waren vier personen, die het juiste aantal precies hadden geraden. Mevr. M. Mensing trok het winnende lot.

De eerste prijs viel op Buthlin Batta (fl. 1000.—), de tweede prijs op Eveliah Hart (fl 500.—), de derde prijs (fl. 250.—) op Rudolf Ortella en de vierde prijs (fl. 100.—) op Hector Anthony. Morgen zullen wij de namen van de winnaars der troostprijzen vermelden. Er bestond voor deze prijsvraag buitengewoon grote belangstelling, hetgeen wel blijkt uit het feit, dat er 14.539 inzendingen werden opgestuurd.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

2)

„Mijn gastheer, baron Hubert Hangst ter Weem, om nu eens met de menselijke helft van de bewoners van Huis ter Weem te beginnen, heeft het uitgesproken familietype. Dat wil zeggen, dat hij op een paard gelijkt. Een heel edel paard, natuurlijk. Het lange, wat benige gezicht, de grote bruine ogen, de wijd geopende neusgaten met de trillende vleugels, de forse, een beetje gele tanden. Zijn veel ondere zuster heeft datzelfde gezicht en in een nichtje van een jaar of achttien, dat zich onder de logé's bevindt, zie je onder de nu door haar jeugd nog zachte en ronde contouren toch het familietype al doorschemeren. Jammer, ze is nu nog allercharmantst. Wat mevrouw Hangst van ter Ween betreft, daar ze het geluk heeft geen geboren Hangst te zijn, behoeft ze ook het familietype, ik had bijna gezegd, de familievlock, niet mee te torsen. Madame vertoont niet de minste gelijkenis met een paard, eerder, als we ons dan op dierkundig terrein willen blijven bewegen, met haar Perzische poes, die haar in huis elke stap achterna loopt. Dezelfde gezichtsvorm, breed bij het voorhoofd, naar de kin spits toelopend en de een tikje scheve, ver uit elkaar staande ogen. Als ik je verder zeg dat ook haar ogen een groenachtige goudkleur hebben, haar haar bijna zo licht is als de nacht van Manou en ze zich op dezelfde soepele, geruisloze manier beweegt...... Als je mij vraagt of ze al of niet mooi is, moet ik je het antwoord schuldig blijven. Ze is......ongewoon. Dat wil zeggen, wat haar uiterlijk betreft. Een Perzische poes tussen de paarden. Maar dat is dan ook alleen maar het uiterlijk. Want ze is net zo paardendol als haar man en schoonzuster.

Wat de rest van het gezelschap betreft, behalve Joost Alland, die de schuld is van mijn aanwezigheid, zijn er nog twee paardenmaniakken, mr. Tom Vermuren en kapitein Miel Blaeke, met hun respectieve wederhelften benevens een dichterlijk uitziende jongeling, die het ene eind van een paard niet van het andere kan onderscheiden en dan ook vrij troosteloos met zijn ziel onder de arm rondloopt. Hij schijnt familie van de Perzische poes te zijn en kan haar hele tijden in zwijgende aanbidding aanstaren. De familie voert een wapen, dat op de ene helft een steigerend paard van sabel op gouden grond en op de andere een gekroonde vrouwenfiguur vertoont, terwijl de schildhouders twee centauren zijn. Het moet er de herinnering aan levend houden, hoe eens een kruisvarende Hangst met de hulp van een Saraceense prinses en van het paard, dat de stamvader werd van de beroemde stoeterij van Ter Weem, uit de gevangenschap van de ongelovigen vluchtte. Wat er van de prinses werd, daarover zwijgt de historie. Dat is trouwens ook van minder belang, zij was immers geen paard.

Is dat nu geen staaltje van verhaal om van te smullen? Ik kan ze me zo levendig voorstellen, die hoofdschuddende baronnen en dorpers, zich er al maar het hoofd over brekend, hoe het ter wereld mogelijk was, dat een Christenmens meer over had voor zijn paarden dan voor zijn soortgenoten. Er gaat zelfs het verhaal, dat een Hangst, toen hij de keuze had tussen het loskopen van een buit gemaakt paard en een in gevangenschap geraakte zoon, zonder bedenken het losgeld voor het paard neertelde en de zoon de zoon liet.

Ik begrijp zelf werkelijk niet, Susanne waarom ik over al die nonsens zo uitweid. Ik voel me landerig en niet op mijn gemak. Het kan elk ogenblik gaan onweren en ik hou mijn hart vast hoe we de middag zullen zoekbrengen. Ik vrees met een bezoek aan de stallen. Dat worden dan natuurlijk eindeloze verhalen over alles wat met het *paard* te maken heeft. En ik kan dat eenvoudig niet meer hebben, Susanne. Daar heb ik aan de lunch al rijkelijk mijn bekomst van gekregen, van die eindeloze kletspraatjes over paarden, paarden, paarden van mijn waarde gastheer, gesecundeerd en zo af en toe gecorrigeerd door zijn zuster. De kerel heeft een stem, alsof hij niet praat, maar hinnikt. En zij hinnikt mee, precies een octaaf hoger.

Susanne, het is de hoogste tijd, dat ik maar ophou. Je zult nog gaan denken, dat ik niet geheel bij zinnen ben. Ik vergeef het Joost nooit, dat hij mij bij deze lieden gebracht heeft! Zou je het erg vinden een man te hebben, die hinnikt en stampt? Ik ben namelijk heel erg bang dat dat het eind zal worden als ik hier lang moet blijven. Ik zal Joost......"

Wrevelig gooit hij de pen neer. Nee, zo komt hij er niet. Alles wat hij tot nu toe geschreven heeft, raakt alleen maar de buitenkant. Het eigenlijke...... Maar hij weet immers niet wat dat eigenlijke is. En zo lang hij dat niet weet.... Hoofdinspecteur Pieter Auguste Perquin gaat opeens iets voelen voor de passie voor feiten van commissaris Van Waveren en hij besluit eens met Joost Alland te gaan praten. Die malle brief zal hij maar niet afmaken. Als Susanne zo'n epistel kreeg, was ze in staat de eerste de beste trein te nemen, griep of geen griep, om te kijken wat haar Pieter Auguste zo plotseling zijn verstand had doen verliezen.

Het is nu bijna donker in de kamer, de taxisheggen in de tuin zijn gifgroen in het valse licht, dat hier en daar door de opeengepakte wolken breekt.

„Ik wou dat het nu eindelijk maar eens los kwam," mompelt Pieter Auguste.

Nog voor hij tijd heeft zijn wens helemaal uit te spreken, ziet hij deze al vervuld. Een schel, blauwachtig licht vult de kamer tot de uiterste hoeken, op de voet gevolgd door een dreunende slag.

„Zie zo," zegt Pieter Auguste voldaan, als was hem dit natuurverschijnsel op zijn speciale bestelling geleverd.

En dan opeens klinkt de gil. Een schelle, lang gerekte gil, die op zijn hoogtepunt plotseling wordt afgekapt. Op die gil volgt een koor van kreten, hollende voetstappen, dichtvallende deuren. Werktuiglijk heeft ook Perquin zijn deur opengerukt en zich gevoegd bij de anderen, die de brede trap opdraven, die naar de privé vertrekken van de familie leidt.

(Wordt vervolgd)

AMIGO VAN DE JEUGD

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes,

bedankt voor jullie kaartjes en gelukwensen, tante was erg verrast. De oplossing van de voorzetraadsel is: Halt, Eren, Leed, Iets, Cent, Over, Pook, Trui, Even, Rede. De eerste letters vormen van boven naar beneden het woord „HELICOPTER".

De volgende neefjes en nichtjes heten wij van de week welkom: Marcel van de Leijde, Melva Maduro, Marlene Elstak, Carlo en Eric Macnack, Ramond de Cuba, Ivy Ingrid en Joan Doppia, Mara Hellburg en Elvis Zavala, Melia Maduro en ook Marcia, Wim, Ivan en Carlos Balinga. Het uitgeloofde boek is door Liesje Ehren gewonnen, gefeliciteerd.

Inzendingen van oplossingen en brieven moeten uiterlijk 28 maart a.s binnen zijn en voorzien van naam alsmede het aantal behaalde punten.

Dag neefjes en nichtjes, tot de volgende keer.

Tante Corry

Wie puzzelt er mee?

GEBROKEN WOORDEN

ZEIL	APPEL
SLAG	TOREN
HAND	BOOT
STOP	STUK
IJZER	ROOM
LAND	NAALD
HUIS	KAART
GELD	DRAAD
VUUR	ARTS

Deze twee rijen woorden horen allemaal bij elkaar, maar ze zijn, zoals je ziet, in de war geraakt. Nu moeten jullie uitzoeken welke woorden bij elkaar horen. Het wordt iets gemakkelijker als je weet, dat de woordjes van de eerste rij op hun plaats zijn blijven staan.

Als je het goed gedaan hebt, vormen de eerste letters van de tweede rij woorden, van boven naar beneden, de naam van een bergplaats voor geld en kostbaarheden.

Die man had zeker zelf het kind daar neergelegd en had staan wachten om te zien, of iemand het zou vinden. Jérome was er verlegen mee, want het arme kleintje ging erg te keer. Er kwamen nog meer arbeiders bij staan en het leek hun het beste om het kind naar het politiebureau te brengen. En het kleintje huilde maar door, misschien van de kou, want het was Februari. Maar in het politiebureau was het goed warm en toch bleef het kind huilen. Dus 't was van de honger. Er werd een buurvrouw gehaald, die de kleine de fles gaf en toen hield het huilen op. De buurvrouw kleedde het uit en aan de kleren te zien was het van rijke ouders; een frisse, gezonde jongen van een maand of zes. De commissaris dacht, dat men het kind gestolen had en daarna verlaten. Wat moest er nu mee gedaan worden? Eerst werd opgeschreven, wat Jérome er van vertelde, hoe het uiterlijk van het kind was en hoe de kleertjes er uitzagen. Daarna zei de commissaris dat hij de jongen naar het weeshuis zou brengen, als niemand van de aanwezigen hem wou meenemen. Het was, zei hij, een gezond kind en de ouders zouden vast moeite doen om het terug te vinden en de verzorger zou zeker een rijke beloning ontvangen. Toen kwam Jérome naar voren en zei, dat hij voor het kind wilde zorgen. Hij bracht het mee naar huis. Zelf had ik een kind van dezelfde leeftijd, dus kreeg ik voor twee kleuters te zorgen. Zodoende werd ik je moeder."

„Mijn lieve moeder!"

„Drie maanden later verloor ik mijn eigen kind en ging ik me meer aan jou hechten. Ik vergat helemaal, dat jij geen eigen kind van ons was. Jammer genoeg vergat Jérome dat niet! Na drie jaren waren je ouders nog niet gekomen. Toen wilde hij je naar een weeshuis brengen. Je hebt zelf gehoord, waarom dat niet gebeurd is."

„O, niet naar het weeshuis!" riep ik en greep haar vast. „Lief moedertje, niet naar het weeshuis, alstublieft!"

„Neen, mijn kind, dat zal niet gebeuren. Laat mij maar begaan. Jérome is geen slecht mens, dat zul je zien. Hij is alleen wat opgewonden door zijn leed en door zijn angst voor bittere armoede. We zullen wel werken en jij zult ook werken."

„Ja, alles wat u wilt, maar niet naar het weeshuis!"

„Daar ga je niet heen; maar dan moet je nu gaan slapen. Als hij terugkomt, mag hij je niet meer wakker vinden."

Ze kuste me en draaide me met mijn gezicht naar de muur. Ik was veel te ontroerd en opgewonden en kon de slaap niet te pakken krijgen.

Dus die goedige, zachtaardige moe-

ALLEEN OP DE WERELD

der Barberin was mijn eigen moeder niet! Maar, hoe zou een echte moeder dan wel zijn? Nog beter, nog zachter van aard? Neen, dat kon niet!

Maar wat ik wel begreep, is dit: een echte vader zou niet zo'n bullebak zijn als Barberin en die zou niet met een stok op me af komen. Hij wou me naar het weeshuis sturen, zou zij dat kunnen tegenhouden? Op ons dorp waren twee kinderen, die „de kinderen uit het gesticht" genoemd werden. Ze droegen een nummerplaatje om de hals en waren smerig en slecht gekleed. Andere kinderen hielden ze voor de gek en lachten ze uit en zochten er ruzie mee. Ze joegen ze weg net als ze een straathond opjoegen. Ik wou niet wezen net als die kinderen, geen nummerplaatje om mijn hals en niet opgejaagd worden. Ik rilde, als ik er aan dacht.

En ik kón maar niet slapen en Barberin zou weer thuiskomen.

Gelukkig kwam hij veel later dan hij gezegd had en mijn slaap kwam eerder dan hij.

De hele nacht sliep ik onrustig ten gevolge van de angst en het verdriet van de vorige avond en toen ik wakker werd, keek ik om me heen, of ik nog niet weggebracht was. In de voormiddag praatte Barberin nergens over en ik begon te geloven, dat men van het plan afgestapt was. Ongetwijfeld had moeder Barberin hem overgehaald om me te houden.... Maar op het middaguur moest ik van hem mijn pet opzetten en met hem meegaan.

Angstig keek ik naar moeder Barberin, maar ze gaf me een teken met haar hand, dat ik gerust kon gehoorzamen; er was niets te vrezen. Toen ging ik, zonder wat te zeggen, met Barberin mee.

't Was een uur lopen naar het dorp en dat hele uur sprak hij geen woord tegen me. Hij liep voorop, langzaam en strompelend, en keek steeds recht voor zich uit, maar van tijd tot tijd draaide hij zich ineens óm om te kijken, of ik wel volgde.

Waar bracht hij me naar toe? Ondanks de geruststelling van moeder Barberin, was ik toch bang en ik dacht erover om weg te lopen. Daarom probeerde ik achter te blijven en als ik ver genoeg van hem af was, zou ik over de sloot springen en dan kon hij toch niet meer bij me komen. Het leek wel, of hij mijn voornemen geraden had, want onverwachts stond hij stil, tot ik bij hem was, en nám me bij mijn pols. Zo kwamen we in het dorp aan en iedereen keek ons na, want ik leek wel een kwaadaardige hond aan een riem. Bij de deur van een café stond een man, die Barberin riep en hem uitnodigde binnen te komen. Deze pakte me bij mijn oor en liet mij 't eerst naar binnen gaan en deed de deur dicht. Ik voelde me opgelucht, want een café leek me geen gevaarlijke plaats en ik had al lang zin gehad om eens te kijken, hoe het er daar binnen uitzag. Ik had er weleens mensen uit zien komen mét een verhit gezicht en onregelmatige gang; ik had daar weleens zo veel lawaai gehoord van harde stemmen en gezangen, dat de ramen er van dreunden. Dan dacht ik: wat zou daar binnen toch te doen zijn? Vandaag zou ik het weten.

Jérome was er verlegen mee, want het arme kleintje ging erg te keer.

ALLEEN OP DE WERELD

Vrij naar het prachtige verhaal van Hector Malot

II

Barberin ging aan een tafeltje zitten met de caféhouder, die hem geroepen had, en ik ging naast de haard een plaatsje zoeken en nám alles om me heen goed op.

In de hoek tegenover me zat een grote man met een grijze baard en met zulke vreemde kleren aan als ik nog nooit gezien had. Op zijn lange haren stond een grote, grijze vilthoed, met een paar veertjes versierd.

Hij droeg een vest zonder mouwen, gemaakt van schapevacht, met de wol naar binnen en uit de armsgaten staken de mouwen van een blauw-fluwelen jasje. Verder droeg hij nog wollen slobkousen, waarover rode banden om zijn benen gewonden waren.

Onder zijn stoel zaten drie hondjes: een witte poedel, een zwarte poedel en een klein grijs hondje, dat er slim en goedig uitzag. Het witte hondje had een oude politiepet op met een leren riempje onder de kin.

Barberin en de caféhouder zaten zachtjes te praten en ik hoorde, dat het over mij ging. Hij wou naar de burgemeester gaan om te vragen, of deze kon zorgen, dat hij van het gesticht kostgeld kreeg, om mij te kunnen onderhouden. Dus dát had moeder Barberin voor me bereikt; hij wou me wel laten blijven, als hij er voordeel van had. De grijsaard zat ongemerkt ook te luisteren en plotseling wees hij naar mij en zei tegen Barberin:

„Is dat die jongen, waar het over gaat?"

„Ja, die is het."

„En denkt u, dat het bestuur van het gesticht u een maandelijks kostgeld zou betalen?"

„Wat drommel! Hij heeft geen ouders en ik geef hem de kost. Daar

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE:

Remi, een vondeling, is door moeder Barberin, zoals hij haar noemt, met liefde en zorg groot gebracht. Als hij nauwelijks tien jaar is, komt vader Barberin, die in de grote stad Parijs werkt, naar huis en wil niet dat het „vreemde kind" nog langer in zijn huis blijft. Op een goede dag, als moeder Barberin afwezig is, neemt vader Barberin de jongen mee en Remi, die bang is, dat hij nu naar een weeshuis gebracht zal worden, is bijna blij als hij bemerkt, dat hij naar een café gaat. In zo'n lokaal is hij nog nooit van zijn leven geweest.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

moet toch voor betaald worden? Dat is toch billijk, zou ik denken!"

„Ja, maar al is het billijk, daarom gebeurt het nog niet. Kostgeld zullen ze u nooit geven."

„Dan zal hij naar het weeshuis moeten. Geen enkele wet kan me dwingen om hem te houden, als ik het niet wil."

„U hebt hem vroeger vrijwillig aangenomen; dus nam u ook de verplichting op u om hem te houden."

„En ik zeg u, dat ik hem niet houd, en als ik hem op straat moet zetten dan doe ik dat."

De oude man dacht even na en zei:

„Er bestaat misschien een middel om hem terstond kwijt te raken; en u kunt er nog iets mee verdienen ook."

„'t Is me wel een fles wijn waard om dat middel te kennen."

„Kom op met de fles! De zaak komt in orde."

De grijsaard ging tegenover Barberin zitten. Ik beefde van angst.

„U wilt dus die jongen kwijt? Welnu, ik wil hem overnemen. Geef hem mij."

„Zo maar geven?"

„Deksels nog toe! U wilt hem toch kwijt?"

„Zou ik zo'n mooi kind zo maar moeten geven? Hebt u gezien, hoe mooi hij is?"

„Dat heb ik gezien."

„Remi, kom eens hier."

Ik stond bibberend bij de tafel.

„Allo, niet bang zijn, ventje," zei de vreemdeling.

„Ziet u wel?" ging Barberin verder.

„Ik zeg toch niet, dat hij lelijk is. Als het een monster was, dan zou ik hem niet eens willen. Maar dit is een heel gewoon kind, dat nergens voor gebruikt kan worden."

„Hij kan toch werken. Kijk eens naar zijn armen en zijn benen."

„Veel te dun," zei de oude man en hij voelde met zijn knokige handen aan mijn armen en mijn kuiten, terwijl hij zijn hoofd schudde, net als de veekoopman deed, toen hij onze „Rooie" kwam kopen. Nu leek het, of die grijsaard mij ging kopen en meenemen. O, moedertje Barberin! Was die maar hier om mij te verdedigen!

Nu had ik wel kunnen zeggen, dat Barberin de vorige avond zélf beweerde, dat ik zwak was en dat mijn armen en benen te dun waren, maar dat durfde ik niet, want dan had ik weer een paar opstoppers gekregen.

„Dit kind is een stadskind en ongeschikt voor werk op het land," ging de oude verder. „Maar ik wil hem nemen zoals hij is. Begrijp me goed, ik koop hem niet, maar ik huur hem en wel voor twintig francs per jaar en ik betaal vooruit."

„Twintig francs? Denk er om, dat

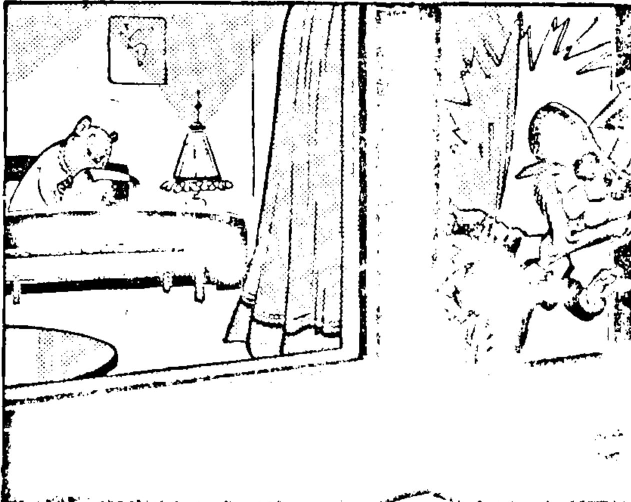

3471 „W-wie b-bent u?" vroeg heer Ollie, met geknepen stem. „W-wat komt u hier doen?"

„Ik ben een boodschapper van de koning", herhaalde de vreemdeling. „Een geheime — en daarom kom ik hier geheim naar binnen. Hier is die boodschap".

Met deze woorden ontrolde hij een lang document, dat hij met een plechtig gebaar onder de ogen bracht.

„Een boodschap van de koning!" prevelde heer Bommel, diep onder de indruk.

„Voor mij? Ach, dat had mijn goede vader moeten meemaken! W-wat staat er in?"

„Stilte!" riep de boodschapper. „Hoe kan ik nu lezen als jij alsmaar praat? Er staat in...... eh...... Hm! De inhoud is als volgt! Luister... eh...... eens even kijken. Juist ja!"

„Maar ik luister toch!" riep heer Ollie geplaagd. „Wat is dat voor een boodschap?"

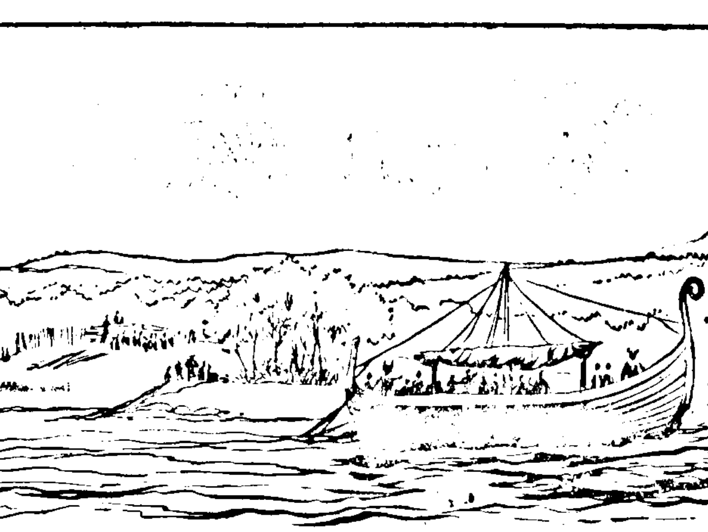
Nu barstte de bezoeker in een luid gegiechel uit.

„Ach wat", riep hij, „lezen is moeilijk en vervelend werk. Doe het zelf maar, hoor; ik heb geen zin".

Hij wierp het document op hetbed en verliet het vertrek weer door het gat in het venster. Doch heer Bommel lette niet op hem. Ademloos verdiepte hij zich in de inhoud van de papierrol, terwijl een hoge blos langzaam zijn wangen kleurde. Het was duidelijk, dat de eenvoudige heer diep geroerd was.

„Ach, wat een eer......" prevelde hij. „Wat zal Tom Poes opkijken!" Wat nu deze eer was en wat Tom Poes zei zullen we morgen zien.

17—43 Als je één vinger naar de Noorman uitsteekt, klief ik jullie stuk voor stuk de schedel!" buldert Svein Langtand, zijn harige armen in machteloze woede in de lucht zwaaiend. „Vecht het eens uit, lafaards. Kom hier, of ik kom bij jullie!" Het kost de oude Cendrach moeite, de reus tedoen inzien, dat er ditmaal met geweld niets valt te bereiken. „Nu, goed, brult hij de zeeschuimers toe. „We zullen een mooi losgeld betalen voor de Koning; breng hem maar hier en je krijgt van mij een helezak goud". Er gaat een honend gelach op van de boot. „Leg je spulletjes op het uiterste puntje van de landttong", schreeuwt oude Glum terug. „Dan komen wij het halen en als je ons niet in het vaarwaterzit, laten we daarna de Noorman los". „Wat nu?" wendt Svein zich beteuterd tot Cendrach. „Z-zullen we de zakken leeggooien en er kiezelstenen in doen met een dun laagje goud er over?" stelt hij listig voor. Maar Cendrach schudt het hoofd. „Er is geen keus, Svein Langtand", zegt hij zacht. „Ik zal het hun betaald zetten", is het enige wat de Sakser zegt. Dan wenkt hij een paar mannen en begint de zware pakken naar de landtong te dragen. „Ziezo", brult Svein, als dit karwei gedaan is, „hier liggen de schatten, duivelsgebroed! Haal ze en laat de koning vrij!" Spotlachend wendt Glum zich tot Eric en zoals deze al half en half vreesde, zegt de zeerover: „Daar is oude Glum ze allemaal weer te slim af. Dat goud slepen we netjes binnenboord, maar jij blijft nog een tijdje. Ik heb nog een varkentje met je te wassen, koning."

Liesje Ehren	1	BOEK
Ingrid van Breet	1	"
Glenda d.C. Gomez	1	"
Sorayda d.C. Gomez	1	"
Mauda d.C. Gomez	1	"
Humphrey d.C. Gomez	1	"
Joyce Leysner	1	"
Ivy Gaari	1	"
Nievis Gaari	1	"
Ernie Isslet	1	"
Marcel Hu-A-Ng	1	"
Ruthmila Pocornie	1	"
Iris Dovale	1	"
Roland Neslo	1	"
Remy Angad Gaur	1	"
Alex Mariano	1	"
Edna Mariano	1	"
Thomas Mathilda	1	"
Roy Huggins	1	"
Jan van Sprang	1	"
Helen van Sprang	1	"
Hertha van Sprang	1	"
Hubert Borschot	90	punten
Edward Profeet	90	"
Ivy Sambo	90	"
Magnolia Thielman	90	"
Vincent Jansen	90	"
Mildred Jansen	90	"
Jeanette Thijssen	90	"
Joyce Perry	90	"
Marcel Pourier	90	"
Rudy Pourier	90	"
Geny Pourier	90	"
Reina Orman	90	"
Ingrid Haseth	90	"
Carla Antersijn	90	"
Asmira Antersijn	90	"
Fernando Rodrigues	90	"
Willy Lobo	90	"
Evelyn Smith	90	"
Edith Smith	90	"
Juliet Tremus	90	"
Joy Martina	90	"
Aitel Isebia	90	"
Noimi Constancia	90	"
Trudje Juda	90	"
Lucia Ignatius	90	"
Elvia Obispo	90	"
Marjorie Poulino	90	"
Siegfried Poulino	90	"
Iris Poulino	90	"
Marlene Amelo	90	"
Ruben Pieters	90	"
Richard Chung	90	"
Jane Chung	90	"
Dirk Sumter	90	"
Roselien Pocornie	90	"
Eduard Pocornie	90	"
Lucia Macnack	90	"
Gerda Macnack	90	"
S. Ugueto	90	"
W. Groenendijk	90	"
Ingrid Dovale	90	"
Helen Wanner	80	"
Doreen Peterson	80	"
Nilva de Jezus	80	"
Otmar Curiel	80	"
Casilda Felipa	80	"
Candida Felipa	80	"
Malva Felipa	80	"
Ida Felipa	80	"
Monica Felipa	[illegible]	"
Rinette Drenthe	80	"
Chester Conner	80	"
Mirtha Casseres	80	"
Oswin Casseres	80	"
P. Loe	80	"
Erwin Lambertina	80	"
Blanca Rier	80	"
Harold de Miranda	80	"
Rita Caster	80	"
Treesje Juda	80	"
Joao Rodrigues	80	"
Lucie Lobo	80	"
Yvonne Lobo	80	"
Rieke Moeniralm	80	"
Huub Moeniralm	80	"
Orlando Themen	80	"
George Curiel	80	"
Arline Ugueto	80	"
Judith Ugueto	80	"
Freddy Chundro	80	"
Robbie van Sprang	80	"
René van Sprang	80	"
Ethel Sprock	80	"
Jacques Hernandez	70	"
Mathilda Laurens	70	"
Vivienne Pieters	70	"
Claverina Lichtenberg	70	"
Juliette Wilson	70	"
Yvonne Wilson	70	"
Daniel Wever	70	"
Ronald Sambo	70	"
Irene Sambo	70	"
Myrna Sambo	70	"
Yvonne Lichtenberg	70	"
Lean v Opstal	70	"
William Thomas	70	"
Gene Nahr	70	"
Jan Spaan	70	"
Stowell Hupsel	70	"
Melvyn Hupsel	70	"
Sonny Caster	70	"
Dulcela Haseth	70	"
Frans Nijbroek	70	"
Gersley Baleriano	70	"
Annemarie Burnet	70	"
L. Narain	70	"
Martha Amelo	70	"
Mayo Schmeits	70	"
Roosje Schmeits	70	"
Rodion van Eyma	70	"
Merle van Eyma	70	"
Cleon Gout	70	"
Hans Gout	70	"
Patricia Gout	70	"
Pierre Tronco	70	"
Hetty Tweeboom	70	"
Bettie de Brouwer	70	"
Toos Smeulders	70	"
Lino Virginia	60	"
Marian Gijsbertha	60	"
Rudolf Knel	60	"
Irene Cicilia	60	"
Edith Cicilia	60	"
Lesley Petrus	60	"
Mildred Campagnard	60	"
Ivan van Roosmalen	60	"
Ria van Roosmalen	60	"
Jopie Zijlstra	60	"
Rudy Zijlstra	60	"
Edgar Zijlstra	60	"
Egbert Zijlstra	60	"
Maritza Zijlstra	60	"
Merediet Zijlstra	60	"
Olivia Veira	60	"
Flory de La Fuente	60	"
Mamerta Oleano	60	"
Edith Marsera	60	"

F. Petrona	60	"
Astrid Nicolina	60	"
Monica Pietersz	60	"
Norman La Cruz	60	"
Delia Rosina	60	"
Selly Jansen	60	"
Carla Belfor	60	"
Elia Petronilia	60	"
Humphrey Oleano	60	"
Dirk Sumpter	60	"
Simonia Thielman	60	"
Elaine Thomas	60	"
George van Uiter	60	"
Maureen Morars	60	"
Joseph Borgschot	60	"
Agnes Estanista	60	"
Luorina Estanista	60	"
Ingrid Estanista	60	"
Jolanda Estanista	60	"
Edsel Estanista	60	"
Lucille Curiel	60	"
Carlo Hupsel	60	"
Dick van Uiter	60	"
Ruben Pieters	60	"
Harvey Zimmerman	60	"
Nigma Zimmerman	60	"
Shirley Cratz	60	"
Rietje Ehren	60	"
Heleentje Ehren	60	"
Jean Schmeits	60	"
Edna Hu-A-Ng	60	"
Leslie Tweeboom	60	"
Mark Chundro	60	"
Gerda Smeets	60	"
Wim Smeets	60	"
Ingrid Boom	60	"
Herald Tronco	60	"
Theodardus Mathilda	60	"
Petra Rosina	50	"
Harold de la Paz	50	"
Virgilio de la Paz	50	"
Monica Thomas	50	"
Walter Martis	50	"
Elsita Dunker	50	"
Reginalda Lebacks	50	"
Sandra van Uiter	50	"
Sheila van Uiter	50	"
Sigrid Casseres	50	"
Henny Martinez	50	"
Shelley Curiel	50	"
Wilma Tjin-A-Sie	50	"
Ruby Tjin-A-Sie	50	"
Joan de Miranda	50	"
Gerda Sprock	50	"
Irene Haseth	50	"
Rigia Haseth	50	"
Majorie Lamboo	50	"
Ciro Antersijn	50	"
Stanley Espoza	50	"
Antony Kranwinkel	50	"
Robert Alberto	50	"
Leo Lobo	50	"
Nirza de Lannoy	50	"
Ella de Lannoy	50	"
Georgine de Lannoy	50	"
Anne Marie de Windt	50	"
Lucy v/d Loos	50	"
Edna Hu-A-Ng	50	"
Ludwig Petrona	50	"
Rilson Martis	50	"
Mavis Narain	50	"
Marcel Fraai	50	"
Vilma Eliazer	50	"
Clarisse Eliazer	50	"
Allan Leysner	50	"
Cynthia Butler	50	"
Lionel Groenendijk	50	"
Xavier Broos	50	"
Richard L. Penha	50	"
Listte Sprockel	50	"
Willem Andag Gaur	50	"
Lucien Angad Gaur	50	"
Magda Angad Gaur	50	"
Ingrid Cuales	50	"
Rachel Cuales	50	"
Bertha Spalburg	50	"
Ethel Gout	50	"
Ignacio Pedro	50	"
Tessie van Sprang	50	"
Siegrid Sprock	50	"
Wanda de Freitas	40	"
Anthony Nahar	40	"
Raquel Ramos	40	"
Antonia de Palm	40	"
Adele Cicilia	40	"
Marietza Cicilia	40	"
Morila Cicilia	40	"
Evelyn Roosberg	40	"
Roy David	40	"
Jossie Wever	40	"
Ivy Richardson	40	"
Cyldra Sambo	40	"
Reginalda Lebacks	40	"
Frida de la Paz	40	"
Anthony de la Paz	40	"
Nilo Sneper	40	"
Jacqueline Breusers	40	"
Wilfrido Engelhardt	40	"
Yvette Mathilde	40	"
Rodney de Lannoy	40	"
Lucille Royer	40	"
Kitty Thijm	40	"
Ilse Thijm	40	"
Eric de Haas	40	"
Josette Henriquez	40	"
Gloire Henriquez	40	"
Dalila Jansen	40	"
Lilian Jansen	40	"
Elvin Maduro	40	"
Robert Maduro	40	"
Wilda Curiel	40	"
Cedric Davelaar	40	"
Anthony Hato	40	"
Ernest Davelaar	40	"
Richard Davelaar	40	"
Norma Jacobus	40	"
Rita Eendragt	40	"
Franklin Eendragt	40	"
Manuel Marquez	40	"
Aileen Voss	40	"
Ingrid Voss	40	"
Loesille Voss	40	"
Freddy Voss	40	"
Kenneth Thijm	40	"
Rodney Delannoy	40	"
Linlinda Haseth	40	"
Maureen Genoveva	40	"
Sedney Genoveva	40	"
R. Augusto	40	"
Achilles Elmzoon	40	"
Vianney Elmzoon	40	"
Filûmena Elmzoon	40	"
Cira Lichtenberg	40	"
Cecilia Rodrigues	40	"
Luis Rodrigues	40	"
Anna Rodrigues	40	"
Ludwig Petrona	40	"
Walter Bunnet	40	"

Tom Smeulders	40	"
Smiley Tweeboom	40	"
Scarlet Tweeboom	40	"
Mayra Pocornie	40	"
Merle Pocornie	40	"
Luise Pocornie	40	"
Ilse Dovale	40	"
Eric Dovale	40	"
Ivy Dovale	40	"
Robert Manuel	40	"
Sheila Manuel	40	"
Ellen Manuel	40	"
Jenny Chundro	40	"
Carmelita Chocolaad	40	"
Herman Chocolaad	40	"
Joke Chocolaad	40	"
Martin Chocolaad	40	"
Adrei Chocolaad	40	"
Yvette Chocolaad	40	"
Clark Tweeboom	40	"
Maureen Tweeboom	40	"
Eugene Tweeboom	40	"
Desmond Tweeboom	40	"
Dudley Cuales	40	"
Maureen Cuales	40	"
Lilian Elstak	40	"
Luise Elstak	40	"
Maureen Girigori	40	"
Maryles Girigori	40	"
Norman de Miranda	40	"
Frans Curiel	40	"
Julien Curiel	40	"
Walter Juda	40	"
Reginalda Juda	40	"
Kiki Bernardus	30	"
Faustina Frank	30	"
Sylvia Maduro	30	"
Hubert Salas	30	"
Ingrid Hose	30	"
Consuelo Tromp	30	"
Juan Lauff	30	"
Ludwina Croez	30	"
Louise Sanchez	30	"
Petra de Cuba	30	"
Glenda de Cuba	30	"
Raymond de Windt	30	"
Elisabeth Burgos	30	"
Lesley Roosberg	30	"
Louis Carty	30	"
Mauritza Fontilus	30	"
Regine Fontilus	30	"
Carientje van Opstal	30	"
Gilbert Leonora	30	"
Stanley Leonora	30	"
Franklin Leonora	30	"
Yvonne Paulina	30	"
Florry Vijzelman	30	"
Glenda Sambo	30	"
Edith Jacobus	30	"
Melfrien Jacobus	30	"
Silfriede Inderson	30	"
Henneth Vinck	30	"
Wilma Tjon-A-Sie	30	"
Reginald Druiventak	30	"
Ferdinand Druiventak	30	"
Stella Dedecker	30	"
Mildred Laurens	30	"
Howard Thijm	30	"
Helen Fernandez	30	"
Tops Beversluis	30	"
Candida Jansen	30	"
Astrid Cooman	[illegible]	"
Carla Becker	30	"
Marlene Prins	30	"
Henk Thijssen	30	"
Isidora Morars	30	"
Sonja Balentina	30	"
Jorina de Palm	30	"
Rodney Delannoy	30	"
George Vos	30	"
Rudy Sprock	30	"
Teresa Calvo	30	"
Hernando Calvo	30	"
Hetty Vos	30	"
Ria Vos	30	"
Dennis de Vries	30	"
Roy de Vries	30	"
Johnny de Vries	30	"
Ida de Vries	30	"
Kenneth de Vries	30	"
Karel de Vries	30	"
Cresencia King	30	"
Grace Martina	30	"
Viola Martina	30	"
Humphrey Martina	30	"
Ivaan Davelaar	30	"
Corry Davelaar	30	"
Magda Cnan-A-Lien	30	"
Arno Ehren	30	"
Liesje Ehren	30	"
Kiki Ehren	30	"
Lucia Amelo	30	"
Gerda Amelo	30	"
Jenny L. Penha	30	"
Astrid Thielman	30	"
Erika Dietzel	30	"
Wijnand Kroeze	30	"
Michel Schmeits	30	"
Alice Tjon	30	"
M. Tjon	30	"
M. Tjon	30	"
Norman Arendsz	30	"
Clyde Arendsz	30	"
Roland Arendsz	30	"
Irving Pocornie	30	"
Ramon Labad	30	"
Georgette Labad	30	"
Mildred King	30	"
Viola Vos	30	"
Nory Henry	30	"
Peggy Henry	30	"
Clarisse Henry	30	"
Corry Rijckevorsel	30	"
Humphrey Girigori	30	"
Aurelia Pedro	30	"
Louise Curiel	30	"
Mariette Curiel	30	"
Henrie Croes	20	"
Glenda Croes	20	"
Denise Ho	20	"
Purcy Ho	20	"
Henry v. Meeteren	20	"
Jessy Maduro	20	"
Mavis Wehl	20	"
Hans Roest	20	"
Ligia Doedel	20	"
Ronald Doedel	20	"
Ella Richardson	20	"
Stanley La Croez	20	"
Ferdinand Maduro	20	"
Mauricia Provence	20	"
Marlene Adoptie	20	"
Louris Hagen	20	"
Lucille Palm	20	"
Ilha Palm	20	"
Shelley Palm	20	"
Richard Maduro	20	"
Glenda van Delden	20	"
Eugenie Victoria	20	"

Irene Ramlal	20	"
Christine de Jong	20	"
Arlette Chee	20	"
Howard Chee	20	"
Mathilda Rademaker	20	"
R. Devid	20	"
Philomena Carty	20	"
Reginald Sambo	20	"
Myrtha Mambre	20	"
Juliana Martinez	20	"
Glenda Jacobus	20	"
Ivonne de la Paz	20	"
Gilbert de la Paz	20	"
Edna Rosina	20	"
Ingrid Zievinger	20	"
Myrtha Eugenio	20	"
Evelyn Panneflek	20	"
Margareth Vinck	20	"
Truis René	20	"
Airin Martina	20	"
Stella Martina	20	"
Ivy Martina	20	"
Edsel Sambo	20	"
Marliesje Sprockel	20	"
Robert Marchena	20	"
Anneke Kersten	20	"
Evelina Grootingo	20	"
Silvia Wolfert	20	"
Filomena Martijn	20	"
Rudolf Medema	20	"
Carla Merien	20	"
Martha Amelo	20	"
Ludwig Eendragt	20	"
Erwin Paulina	20	"
Mayra Juliana	20	"
Robbie Moeniralm	20	"
Ernesto Petrona	20	"
Bertha Spalburg	20	"
Carmen Nybroek	20	"
Lucien Angad Gaur	20	"
Magda Angad Gaur	20	"
Jenny Fraai	20	"
Gonda Juda	20	"
Rudolf Josefa	20	"
Anthony Poulino	20	"
Baltazar Poulino	20	"
Caspar Poulino	20	"
Siegfried Poulino	20	"
Mildred d.C. Gomez	20	"
Armand Prade	20	"
Lorine Hu-A-Ng	20	"
Ingrid van Eyma	20	"
Sharon van Eyma	20	"
Rita Meyer	20	"
Cynthia Dijkstra	20	"
Oscar Ugueto	20	"
Lilian Chundro	20	"
Roy Chundro	20	"
Dennis Chundro	20	"
Yvette Cuales	20	"
Sonia Gerardina	20	"
Violeta Gerardina	20	"
Irene Pedro	20	"
Aurelia Eustacia	10	"
Judith Alberto	10	"
Ronald Malmberg	10	"
Yvonne Gelderman	10	"
Lenny Bouwman	10	"
Franklin Sanchez	10	"
Giovanie Maduro	10	"
Hannibal Sprock	10	"
Diana Albertus	10	"
Ivy Elody	10	"
Minelva Elody	10	"
Edith Djaoen	10	"
Magna Djaoen	10	"
Rignald Djaoen	10	"
Stella Landburg	10	"
Philomena Landburg	10	"
Marjorie Landburg	10	"
Rudy Vonsee	10	"
Eligia Martier	10	"
Irene René	10	"
Sislin Isenia	10	"
Erfriet Martina	10	"
Rudylin Martina	10	"
Errol Balentina	10	"
Ivette Balentina	10	"
Myra Römer	10	"
Niertje Krikken	10	"
Mevis Goelaldin	10	"
Joke Spaan	10	"
Norman de Palm	10	"
Sonny Caster	10	"
Ria Voss	10	"
Centia Balai	10	"
Edith Mathilda	10	"
M. Tjon Jam Chong	10	"
Vera Caster	10	"
Margo Nagele	10	"
Roland Vos	10	"
Iglorita Zimmerman	10	"
Milva Zimmerman	10	"
Rudlin Zimmerman	10	"
Glenda Justin	10	"
Martha v.d. Hansz	10	"
Joep van Roosmalen	10	"
Henna Nybroek	10	"
Alonso Augusta	10	"
Haim Augusta	10	"
Jules Lobo	10	"
Ingrid Lobo	10	"
Harold Awelo	10	"
Diana Pidersa	10	"
Mientje Booi	10	"
Emma Christiaan	10	"
Melba Weiman	10	"
Yvonne Monle	10	"
Carla Monle	10	"
Melia Maduro	10	"
Stella Paulino	10	"
Rubia Escolastica	10	"
Aspacia Medema	10	"
Marcia Balinge	10	"
Wim Balinge	10	"
Ivan Balinge	10	"
Carlos Balinge	10	"
Alicia Pieters	10	"
Imro Schoonhoven	10	"
Ivy Doppia	10	"
Ivan Doppia	10	"
Joan Doppia	10	"
Raymond de Cuba	10	"
Carlo Macnack	10	"
Eric Macnack	10	"
Astrid Meyer	10	"
Roland Dovale	10	"
Raymond Dovale	10	"
Melvyn Dovale	10	"
E. Dovale	10	"
Hubert Neslo	10	"
Sigfried Romer	10	"
Violeta Weiman	10	"
Marlene Elstak	10	"
Florentina Mathilda	10	"
Maira Hellburg	10	"
Elvis Zavala	10	"
Maritza Roosberg	10	"
Marcel van de Leyde	10	"

ALLEEN OP DE WERELD

vroeg of laat de ouders van dit kind zich zullen melden."

„Wat zou dat?"

„Dat zal voordeel opleveren voor degenen, die hem opgevoed hebben. Als ik daar niet op gerekend had, zou ik dat kind nooit genomen hebben."

Door deze woorden stond Barberin me nog sterker tegen! Wat een gemene man!

„En nu rekent u niet meer op zijn ouders en moet hij de deur uit. Tenslotte, áls ze ooit terugkeren, dan komen ze toch bij u en niet bij mij."

„En als u ze terugvindt?"

„Laten we dan afspreken, dat we de opbrengst samen delen; en dan geef ik dertig francs per jaar."

„Maak er veertig van."

„Neen, voor de diensten, die hij me moet verlenen, is veertig te veel."

„Wat moet hij dan voor u doen?"

De vreemdeling keek Barberin spottend aan en zei: „Hij moet me gezelschap houden en een beetje afleiding bezorgen. Hij moet leren dansen en springen en veel lopen. Hij zal een plaatsje krijgen in de troep van signor Vitalis."

„Waar is nu die troep?"

„Signor Vitalis, dat ben ik, zoals u wel zult begrepen hebben. De troep zal ik even aan u voorstellen."

Dit zeggend, maakte hij zijn schapevacht los en haalde er een vreemd dier uit.

„Bah, wat een lelijke aap!" riep Barberin.

Het dier trok sterk mijn aandacht, want ik had weleens over een aap gehoord, maar er nooit tevoren een gezien. Het dier droeg een rood kieltje, met goudgalon afgezet.

„Ziehier de eerste persoon van mijn troep," zei Vitalis. „Dit is mijnheer Jolico. Beste vriend Jolico, zeg de mensen eens goededag."

Jolico bracht zijn hand aan zijn lippen en wierp ons ieder een kushandje toe.

Nu strekte Vitalis de hand uit naar de witte poedel:

„Mijnheer Cappi, stel je vrienden eens aan ons voor."

Terstond zat Cappi overeind op zijn achterpoten, kruiste de voorpoten op zijn borst en boog zo diep voor zijn baas, dat zijn politiepet de grond raakte. Daarna keerde hij zich naar zijn kameraden, hield één poot op zijn borst en gaf met de andere een teken, dat ze moesten komen.

De twee geroepene hielden de ogen strak op Cappi gericht, gingen rechtop staan, gaven elkaar een poot, liepen ernstig zes passen vooruit, daarna weer drie stappen achteruit en groetten buigend de aanwezigen. Vitalis vertelde verder:

„Cappi is de baas van de hondjes. Hij moet mijn bevelen overbrengen. Die zwarte heet Zerbino, dat is een heertje met goede manieren. Dat kleine grijsje heet juffrouw Dolly en is een lief, zacht diertje. Met dit leuke stelletje trek ik op goed geluk de wereld door om mijn brood te verdienen."

„Cappi!" riep Vitalis en Cappi kruiste de voorpoten.

„Cappi, vertel eens aan die jongeheer, hoe laat het is."

Het hondje ging naar zijn baas, duwde de schapevacht opzij en haalde met zijn bek een groot, zilveren horloge uit de vestzak van Vitalis en keek op de wijzerplaat. Toen kefte hij twee keer hard en daar na drie keer een beetje zachter. Het was werkelijk twee uur en drie kwartier, dus kwart voor drie.

„Goed zo," zei Vitalis, „wel bedankt, mijnheer Cappi. Vraag nu eens aan Dolly, of ze ons het genoegen wil doen een beetje te gaan touwtjespringen." Cappi zocht direct in de jaszak van zijn baas en haalde er een touwtje uit. Hij gaf Zerbino een teken en deze ging tegenover hem staan. Toen namen ze ieder een eind van het touw in de bek en begonnen te draaien. Zodra de beweging regelmatig was, sprong Dolly in de bocht en wipte licht op en neer, terwijl ze voortdurend naar haar meester keek.

„Zoals u ziet," zei Vitalis, „zijn mijn leerlingen erg schrander. Daarom wil ik deze jongen in mijn troep opnemen, want ik geloof, dat hij ook erg verstandig is. Hij zal wel inzien, dat als hij met Vitalis door verschillende landen mag trekken, het prettiger is dan altijd in dezelfde omgeving te moeten blijven."

Ik begreep die woorden best, maar tussen begrijpen en uitvoeren was nog een grote afstand. Met die leuke leerlingen van Vitalis op stap gaan was zeker aantrekkelijk, maar.... dan moest ik moeder Barberin verlaten.

En als ik weigerde? Wel, dan zou ik evenmin bij moeder Barberin blijven, want dan moest ik naar het weeshuis.

Omdat ik in tweestrijd stond, met tranen in mijn ogen, tikte Vitalis me zachtjes op mijn wang.

„Komaan," zei hij, „de jongen begrijpt het. Zijn verstand zal hem zeggen, wat hij doen moet, en morgen...."

„Ach, mijnheer," riep ik uit, „laat me toch maar bij moeder Barberin blijven, als 't u belieft!"

Ik wou nog meer zeggen, maar Cappi begon ineens hard te blaffen en stormde op de tafel af, waar Jolico op zat. Toen alle aanwezigen naar mij keken, had de aap stilletjes het

„Mijnheer Jolico," zei Vitalis streng, „je bent een gulzige deugniet."

(Wordt vervolgd)

Spelend Speelgoed

1. Dollie Dimpel en Tommie de soldaat gaan het park in om daar een kopje thee te drinken en natuurlijk gaat het paard ook mee. Zij komen aan een meer en daar ziet Tommie dat een motorboot gehuurd kan worden.

2. „Wil je graag met een motorboot gaan varen?" vraagt Tommie. „Nou en of!" zegt Dollie. Ze lopen de pier op en het paard komt hen achterna. „Het spijt me, maar voor jou is er geen plaats!" zegt Tommie tegen het paard.

3. Tommie en Dollie stappen samen in de boot, die de botenman aanwijst, en weldra glijden zij over het water. Het paard blijft achter, maar vindt het niet leuk. Iedereen kan echter zien dat er voor hem geen plaats is.

4. Tommie en Dollie vermaken zich kostelijk, terwijl de boot in grote kringen over het water snelt. Dollie wil steeds maar vlugger! „Hè, toe," zegt ze tegen Tommie, „laat de boot nog veel sneller gaan!"

5. Tommie vindt echter dat het hard genoeg gaat. Plotseling komen er vreemde kringen in het water en de boot stopt. Er schijnt iets aan de motor te haperen en zo zitten zij midden op het water en kunnen niet verder.

6. „Hoe komen we nou weer terug op de pier?" vraagt Dollie angstig. In het begin weet Tommie ook geen raad. Dan heeft hij echter een pienter idee. Hij roept zijn paard en zegt: „Vang dit touw, paardje!"

7. En het paard weet onmiddellijk wat het moet doen. Het grijpt het touw met zijn bek vast en trekt er langzaam aan. En zie, heel kalm glijdt de motorboot naar de oever, terwijl Dollie erg blij is.

8. „Goed gedaan, paardje," zegt Tommie. „Je hebt ons precies op tijd weer aan land gebracht om een kopje thee te kunnen drinken." Met zijn drietjes gaan ze op het gras zitten en hebben zo een heerlijke middag.

TWEE AFGESTUDEERDEN —VAN „ZONNEHOF" --

E. Sarucco en J. Peterson

De betrekkingen tussen de Antillen en de School voor Maatschappelijk Werk in Breda zijn langzamerhand heel stevig geworden. Twee jaren geleden studeerde de nu op de Antillen werkzaam zijnde Lelia Bernadina af aan deze school. Het jaar daarop volgde Isenia met een gedegen scriptie over een Medisch Opvoedkundig Bureau in de Nederlande Antillen, geschoeid op Nederlandse leest, doch volkomen aangepast aan de maatschappelijke instellingen van de Antillen. Dit jaar dan leverde Zonnehof (zo heet dit vermaarde school in Breda in de wandeling) nog twee Antilliaanse meisjes af, kant en klaar voor het werk van maatschappelijk werkster.

Het zijn mej. J. A. Peterson en mej. E. A. H. Sarucco, beiden Antilliaansen. Zowel mej. Peterson als mej. Sarucco hebben hun studiejaren in Breda (drie jaren, die nu heel kort schijnen te hebben geduurd, zoals mej. Sarucco ons in een persoonlijk gesprek vertelde) besloten met een scriptie. In deze sriptie (die van Peterson heeft de omvang van een volwaardige novelle, die van Sarucco loopt al aardig naar de kant van een roman) hebben zij de vruchten van hun ervaring en kennis opgedaan gedurende de tijd van hun opleiding, vastgelegd. Op de strakke overzichtelijke manier, die we ook in de scriptie van mej. Isenia mochten ontdekken en die blijkbaar een kenmerk is van Zonnehof.

Peterson heeft zich vooral op de verzorging en bescherming van het

J. PETERSON

kind gekoncentreerd, getuige het motto, waarmee haar scriptie opent:

— Het kind, dat honger lijdt, moet gevoed worden; het zieke kind moet verzorgd worden; het lichamelijke of geestelijk gebrekkige kind moet geholpen worden; het onvoldoende aangepaste kind moet heropgevoed worden; het verwoeste en het verlaten kind moet een tehuis geboden worden. —

Het is dan ook te verwonderen, dat de titel van haar scriptie luidt: Observatiehuis en de Nederlandse Antillen. Oservatiehuis; in de inleiding van haar werkje geeft Peterson ons een klein overzicht van ontstaan en groei van het Observatiehuis in Nederland, uit welke schets ook direkt blijkt, welke kinderen in aanmerking komen om in een observatiehuis opgenomen te worden. Wij citeren:

Ondertoezichtgestelden
kinderen van ontzette of ontheven ouders
schuldig verklaarden
kinderen, die lijden onder spanningen in het milieu
kinderen, die erfelijk in de negatieve richting gestuwd zijn
kinderen, die karakterbeschadiging vertonen na doorgestane infektieziekte.

Een observatie-huis is dus geen tuchthuis, opname daarin geen tuchtmaatregel (aldus de schrijfster), maar een voorbereidende maatregel, teneinde de gegevens te verkrijgen, op grond waarvan beslist kan worden op welke wijze verder in de opvoeding kan worden voorzien.

Het gaat dus om de opvoeding. Die opvoeding van het kind, waarmee egenlijk elk land misschien mee zit. Immers, de opvoeding van het kind, de ontwikkeling van zijn persoonlijkheid is zo afhankelijk van niet alleen zijn ouders in het biezonder, maar ook van zijn milieu, in grote mate tevens van de hele maatschappij, waarvan het kind deel uitmaakt.

Observatiehuis en de Nederlandse Antillen: Direct na de voorlopige schets van het observatie-huis stelt mej. Peterson zich de vraag, of er op de Antillen behoefte bestaat aan een dergelijke instelling. Wat, vragen wij ons af, kan het antwoord hierop anders zijn dan ja, zelfs al had Mulock Houwer in zijn rijk rapport over de Antillen niet telkens en telkens de aandacht op deze en vele andere dingen gewezen. Waaraan, vragen wij ons af, is er op de Antillen behoefte?

Hoewel het doel van een observatiehuis in wezen verschilt van het Medisch Opvoedkundig Bureau, deze twee instellingen hebben veel met elkaar gemeen. We zullen dan ook niet lang bij de technische kant van de organisatie stil blijven staan, daar wij indertijd bij het bespreken van de scriptie van mej. Isenia, die het M.O.B. tot onderwerp had gekozen, deze kanten voldoende menen te hebben belicht. Wij volstaan alleen maar met het doel van deze instelling te citeren: Een grondige voorlichting te verkrijgen omtrent de persoonlijkheid van het kind door een opzettelijk daartoe ingesteld onderzoek van deskundigen. Dit onderzoek heeft betrekking op het kind zelf en het sociale milieu, waarin het verkeert, en het resultaat hiervan, dat mede berust op de waarneming van het kind gedurende de observatie-periode, zal moeten leiden tot een advies omtrent de ten aanzien van het kind te volgen therapie, daarbij lettende op de praktische mogelijkheden, waarover de kinderbescherming voor elk kind beschikt.

De observatie of de wijze, waarop men gegevens omtrent het kind tracht ter verzamelen, wanneer het eenmaal is opgenomen, is drievoudig: experimenteel-psychologische onderzoeken, gedrag-observaties en uitgebreid milieu onderzoek. Het laatste gedeelte is vooral de taak van de sociaal-werkster, wat begrijpelijk is. Beter dan de psychologen en of psychiaters, waarmee zij samen een team moet vormen, zal zij in staat zijn de geslotenheid van het milieu en het gezin vooral, open te krijgen en de oorzaken te vinden, die daar op het kind van invloed kunnen zijn.

Het eindrapport over het kind, dat dus een synthese is van de resultaten van de verschillende onderzoekingen, gaat gepaard met een advies. Dit advies wordt dan aan de betrokken instantie toegezonden. Het hoeft niet gezegd te worden van welke grote betekenis een dergelijk advies kan zijn voor een kinderrechter, met wie een kind bijvoorbeeld in aanraking komt of voor de opvoeding en de bescherming van het kind in het algemeen.

Joan Peterson behandelt ook uitvoerig de vraag of het observatiehuis ook een opvoedende taak heeft ja dan neen. Voor de beantwoording van deze vraag haalt zij een passage aan uit de notulen van een buitengewone vergadering van de Ned. Bond tot Kinderbescherming, waarvan wij hier eveneens een gedeelte laten volgen; niet alleen vanwege de bijna anekdotische manier, waarop de spreker zich uitdrukt, maar ook omdat de woorden van deze man, duidelijk de nadruk legt op de menselijke kant in dit werk, een kant, die door opvoeders (soms heel goedbedoelende opvoeders) vaak vergeten wordt:

Ik meen, in de eerste plaats, dat het niet mogelijk is, ook maar een ogenblik met een kind, of met een mens om te gaan, zonder hem op te voeden of neer te voeden, en dat het dus onmogelijk is hem alleen te observeren alsof hij een kapel was, een wij kapelprikkers. Maar, er is nog een ander bezwaar. Ik meen, dat men onmogelijk kan observeren zonder op te voeden, want dan observeert men zonder innerlijk kontakt tussen de pupil en de observator, en juist dat innerlijk kontakt, dat uitgaat van het ene hart naar het andere, dat is opvoeden......

Op dit kontakt wijst Peterson ook wanneer ze verder gaat en de taak van de maatschappelijke werkster in verband met het werk van de observatie-huis nader omschrijft.

Ze heeft het goed gezien: Veel kan men te weten komen door kennis en ervaring, maar er is een gedeelte, dat eenieder onbekend blijft, die met kennis en ervaring alleen daarnaar gaat zoeken. Dat is het gedeelte van het hart, de warmte zou ik haast zeggen, die de maatschappelijke werkster in haar persoonlijkheid moet bezitten en moet kunnen overdragen op de mensen met wie zij in kontakt komt, met het kind, dat zij, in samenwerking met anderen voor de maatschappij tracht te winnen.

We kunnen Peterson gemakkelijk volgen in haar uiteenzetting, haar taal is helder, schoon een beetje aan de „ambtelijke" kant, wat niet te verwonderen is in een werk, dat een dergelijk karakter draagt. Geboeid zijn wij echter wanneer de schrijfster, de mogelijkheden van een Observatie-huis op de Antillen nader gaat bekijken. Dat doet zij goed.

Ze gaat de scholen na en komt tot de konklusie, dat het peil van de scholen en het schoolbezoek zeer gunstig te noemen zijn, in aanmerking genomen, dat men op de Antillen geen leerplicht kent. Het merkwaardige is, dat wij lezen de ontdekking dat praktisch al de instellingen, die kinderbescherming en kinderopvoeding vereisen op de Antillen aanwezig zijn, alleen funktioneren zij nog niet zo goed. We zijn zelfs een beetje triest gestemd, wanneer zij, schrijvende over Jeugdverwaarlozing en misdadigheid schrijft: Er worden veel gevallen van jeugdverwaarlozing en misdadigheid geregistreerd. Men kan echter in weinige gevallen ingrijpend optreden bij gebrek aan plaatsingsmogelijkheden in opvoedingsgestichten, omdat de kinderbeschermings-instanties nog niet goed funktioneren.

Aan de hand van rapporten (vooral van Mulock Houwer) komt zij tot de duidelijke uitspraak, dat een observatiehuis op de Antillen een wenselijkheid is. Er spreekt idealisme uit de manier, waarop ze zich uitdrukt: Hetzou wenselijk zijn, dat deze rapporten nu daadwerkelijk aansporen tot het bevorderen van Kinderbescherming op de Nederlandse Antillen....

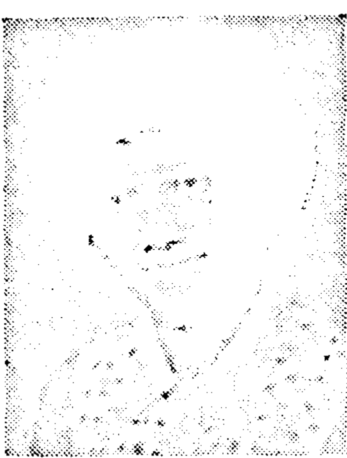
Zij bespreekt de opzet (en hier hadden wij gaarne gehad, dat zij uitvoeriger was en specifieker) de opzet van dit observatiehuis op de Nederlandse Antillen, onder leiding van een paedagoog, een kinderpsycholoog, een kinderpsychiater, bijgestaan door een sociaal-werkster, en aangepast aan de typische Antilliaanse toestanden

Mej. Sarucco's scriptie

Mej. Eugenie Sarucco hanteert als wij ons even zo mogen uitdrukken, het zwaarder geschut: Haar scriptie is getiteld: Reclassering in Nederland. Ook dit werk vertoont de kenmerkende degelijkheid van de Bredase School voor Maatschappelijk Werk. De schrijfster heeft er echter nog een biezonder sieraad aan toegevoegd: een grote, keurige met de hand getekende schematische voorstelling van het reclasseringsarbeid in Nederland.

Reclassering, wij weten het allemaal, is voor elke maatschappij een probleem, omdat het funktioneren daarvan onderhevig is van zoveel en zo uiteenliggende invloeden vaak, waarbij de grootste moeilijkheid die men te overwinnen heeft, de individualiteit van de betrokkene zelf is. Immers, men kan hier moeilijk volgens vastgestelde schema's werken. Of beter, men kan het wel doen, maar men moet zich telkens heel goed realiseren, dat de mensen waarmede men hier te maken heeft, geen kinderen zijn doorgaans, dat zij vrij zijn om mee te werken of niet.

Wij geven toe, het is dom voor een te reclasseren persoon om niet met de reclassering mee te werken, maar hij kan die domheid dan toch maar begaan. En als hij dat doet, als hij in plaats van met de reclassering mee te werken, haar tegenwerkt, moet de reclassering hem in de steek laten, ja, dan neen?.... Ziedaar de vragen, die bij ons opkwamen, al-

E. SARUCCO

vorens wij zelfs de scriptie van mej. Sarucco hadden ingekeken. De schrijfster zelf behandelt eigenlijk meer de praktische kant van de reclassering, waarin zij o.i. groot gelijk heeft. Het is niet de taak van de sociaal werkster om theorieën op te stellen, principeen vast te leggen, haar taak is het vooral om te Doen en doen met een hoofdletter.

Ook mej. Sarucco begint bij ontstaan en ontwikkeling. Ze schetst ons uitvoerig van de Middeleeuwen af tot in onze tijd, hoe reclassering beoefend is. Reclassering ontstaat als liefdewerk, als barmhartigheid, die werd beoefend. Zij bezochten de vooral in de vroege periode praktisch alleen maar door Christenen gevangenen, brachten hen vertroosting en hielpen hen vaak ook daarna nog.

In het eerste gedeelte van haar scriptie schetst zij ons de, toestand van het gevangeniswezen, het funktioneren van het strafrecht in het algemeen, de positie van de man, die gezeten had, wanneer hij eenmaal uit de gevangenis in de maatschappij teruggekeerd was. Geleidelijk aan gaat de reclassering over van zuiver williekeurige daden van barmhartigheid en liefdewerk over in georganiseerde verenigingen, komt er meer lijn in het werk, en wordt het werk ook niet meer als iets, dat men kan doen of laten, maar een noodzakelijkheid, zeker in een christelijke samenleving.

In hoofdstuk drie, die de doelstelling van de reclassering bevat, zoals die tegenwoordig gezien wordt, laten we Sarucco even zelf aan het woord: De doelstelling van de reclassering is, over het algemeen genomen, de grote massa niet bekend.

Wanneer men het woord reclassering hoort of leest, dan ontstaat bij velen de gedachte — associatie met boef, gevangene, misdadiger, en met een zekere wantrouwen en achterdocht wordt de mens, die met de reklassering te maken heeft of te maken heeft gehad, behandeld en bekeken.

Velen menen, dat de reclassering er is om te zorgen, dat iemand, die met de strafrechter in aanraking is gekomen en met gevangenisstraf bedreigd wordt, niet in de gevangenis komt. Anderen zien de reclassering als een instantie, die een ontslagen gevangene voorziet van kleding, woning, werk, kortom van datgene waaraan hij. tengevolge van zijn detentie gebrek heeft gekregen....

Mej. Sarucco komt er toe (zoals zij zegt, in het licht van modern, demokratisch reklasseringswerk) de doelstelling als volgt te formuleren

De reklassering streeft ernaar de maatschappelijke, zedelijke en geestelijke heraanpassing aan de maatschappij te bevorderen van personen, die een strafbaar feit hebben gepleegd en daarom in konflikt gekomen zijn met die maatschappij. Als zodanig moet de reclassering gezien worden als een vorm van individueel (maatschappelijk) werk, dat de rol vertolkt van vertrouwensman, begeleider, helper in een situatie, welke mede door de kliënt wordt beheerst.

We zullen hier niet heel diep kunnen ingaan op het werk van mej. Sarucco. Misschien is dat echter het voornaamste kompliment, dat wij haar kunnen geven, immers haar scriptie is zo veelzijdig, brengt zoveel verschillende kanten naar voren, dat een uitvoerige beschouwing hierover met een beoordeling erbij zeer zeker het novelle-formaat zou bereiken.

Wat vooral boeit in haar werk is de persoonlijke noot, die zij daarin heeft weten te leggen; blijkbaar heeft zij de maanden, die zij in de praktijk vanhet reclasseringswerk heeft doorgemaakt, heel nuttig besteed. Het is verrassend te zien met hoeveel inzicht zij te werk gaat, vooral waar het betreft de beoordeling van oude vastgeroeste theorieën omtrent dit werk en hoe zij onverkende terreinen betreedt. Zo'n onverkend terrein willen wij nog met haar opgaan, dat is waar zij zich afvraagt of er voor de vrouwelijke beroepskracht met name de maatschappelijke werkster een taak is in het reclasseringswerk.

Zij komt dan tot een konklusie, die ons zo nu en dan wel doet glimlachen, vanwege het idealisme misschien, vanwege het feit ook, dat wij zo nu en dan wel bij onszelf moeten denken: Degene, die dit schrijft is natuurlijk zelf ook een vrouw, maar een konklusie, die wij in ieder geval graag ondersteunen:

Zonder de vrouwelijke beroepskracht lijkt het werk ons wat te eenzijdig. De vrouw, die subjektief, spontaan en intuitief-voelend is, beoordeelt immers de mens in zijn (mis)daad anders dan de man, die de mens en zijn (mis)daad meer objektief-zakelijk bekijkt. Beider oordeel kan juist zijn, maar de gezichtshoek van waaruit beoordeeld wordt, ligt zeer uiteen..

Gezien het feit, dat de voorlichting aan de rechtbank over vrouwelijke delinkwenten, door mannelijke beroepskracht geschiedt, kunnen, ons inziens over het algemeen diepgaande gesprekken, ter verkrijging van een volledig beeld van de vrouw, die een misdad beging, zoal niet onmogelijk, dan toch wel zeer pijnlijk voor de vrouw in kwestie zijn....

dachte man of vrouw ook anders reageren. Het kan zijn, dat de vrouw door haar vrouwelijke visie op de moeilijkheden, de man, die misdadig werd, meer aanspreekt en dat zij daardoor misschien ook meer bereiken kan.

Ook de verbetering van gezins- en milieu-situaties ligt in het algemeen de vrouw meer dan de man....

De Antillen zijn twee maatschappelijke werksters rijker. Tweemaal zoveel leemtes, die tot nog toe op de Antillen hebben bestaan, kunnen nu misschien worden aangevuld, temeer daar uit ieder woord zowel van Joan Peterson als van Eugenie Sarucco, idealisme, daadkracht en geestdrift op te merken valt.

Wij wensen beiden van deze plaats proficiat. Zij zullen op de Antillen een ruim arbeidsveld vinden en moge God de liefde, die hen dit schoon beroep heeft doen kiezen, vermeerderen, want noch kennis, noch ervaring, noch enig ander ding is voor maatschappelijk werk belangrijker dan de liefde, de naastenliefde.

Frank Martinus Arion

NOORD - NIGERIA kreeg zelfbestuur

Lagos. — Noord-Nigeria heeft zondag zelfbestuur gekregen, als inleiding op de volledige onafhankelijkheid welke in oktober van het volgende jaar aan de federatie van Nigeria, waarvan Noord-Nigeria deel uitmaakt, zal worden verleend. De premier van Noord-Nigeria, Sir Ahmadoe Bello Sardoeana, stamt af van het vorstenhuis Sokoto, dat over dit gebied heerste totdat het in 1903 door de Britten werd veroverd.

Ispahan. — Verleden week is in het nabij Ispahan, in Perzie, gelegen dorp Fereidan Seied Ali Salehi overleden, die zei de oudste man ter wereld te zijn. Hij zou op het tijdstip van zijn overlijden 195 jaar oud zijn geweest.

Overal in West-Berlijn ziet men thans aanplakbiljetten met een afbeelding van de „Brandenburger Tor", de poort die aan de grens staat van de oostelijke en de westelijke sectoren van Berlijn en die de scheiding vormt tussen de „Strasze des 17 Juni" (West-Berlijn) en „Unter den Linden" (Oost-Berlijn). Onder de foto staat op het affiche „Macht das Tor auf!" De verspreiding geschiedt door het „Kuratorium unteilbares Deutschland".

WEST-BERLIJN vreest minder de agressie dan de consessie

(Van een bijzondere medewerker)

De geur van de lente zweeft nu door de villawijken van West-Berlijn. In Dahlem zijn de tuinen bezaaid met sneeuwklokjes en in Grünewald zingen de merels. Maar de algemene stemming in de stad is er niet een van vreugde of uitbundigheid. Sinds Nikita Khroesjtsjev in november j.l. de kwestie-Berlijn opnieuw aan de orde stelde — op de deurbel „Berlijn" drukte, zoals de bevolking zelf wel zegt — heeft er een zekere kapitaalsvlucht naar het westen plaats gehad en enkele zakenlieden, die sindsdien door de achterblijvers met de naam „Hasenfüsze" worden aangeduid, zijn in het vliegtuig naar Hamburg, Hannover of Frankfurt gestapt. Daarmee is zowat alles geschilderd, wat in de voormalige Rijkshoofdstad aan „paniek" zou kunnen doen denken. Maar het zou bepaald een te zwakke omschrijving zijn, als hier nu de vaststelling zou volgen, dat men voor de rest afwacht, wat er omstreeks 27 mei zal gebeuren, dat men zich weinig bekommert om wat de Russen zullen doen, c.q. aan de Oostduitse communisten zullen opdragen, als hun ultimatum aan het Westen afloopt. Neen, West-Berlijn houdt als het ware de adem in. Want als geen gebied uit de sfeer van de westelijke alliantie kent het de rijkdom en de verscheidenheid van wat er in het Sovjetarsenaal aan chicanes voorhanden is. Tegelijkertijd echter geeft het blijk van een rotsvast vertrouwen in de Westelijke garanties en in zijn eigen cassatievermogen. Als men thans een wapenspreuk zou moeten opstellen voor West-Berlijn, dan zou men de keus hebben tussen: „Waakzaam en vertrouwvol" en „Berlin can take it".

De meest kenmerkende ruïne van West-Berlijn, eigenlijk het handelsmerk van het westelijke stadsdeel, is de geschonden toren van de „Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche" aan het begin van de Kurfürstendamm. De laatste dagen heeft — niet voor de eerste keer overigens — het gerucht de ronde gedaan, dat de kosten voor het in stand houden van deze karakteristieke bouwval zó hoog zijn, dat definitief tot de afbraak is besloten. Maar de geruchten zijn weer tegengesproken en de Berlijners, die wat meesmuilend spreken over de betonnen paleizen, die thans in hun stad verrijzen en die klagen over het gebrek aan „steingewordene Geschichte", kunnen weer enige hoop koesteren.

In de oostelijke sector van de stad, het deel dus, dat onder communistische heerschappij staat, hangen de straten vol met rode transparanten en affiches: „Kämpft für den Abschlusz eiens Friedesvertrages mit Deutschland!" en „Berlin — nicht Frontstadt sondern Freistadt!"

Om met die laatste leuze te beginnen: de West-Berlijners zijn er heilig van overtuigd, dat de Russische plannen om van hun stadsdeel een „Freistadt" te maken het begin van de inlijving zijn. Met een zin voor Oosteuropese realiteiten, die de westelijke bezoeker sterk aanspreekt, schilderen zij de gang van zaken, die op een aanvaarding van de plannen van Khroestsjev zou volgen.

Na de aftocht van de geallieerde troepen, zo zeggen zij, gebeurt er een jaar lang nagenoeg niets. Dan neemt opeens de kritiek op burgemeester Willy Brandt sterk toe. De pers in de communistische Deutsche Demokratische Republik zal met betrekking tot hem het woord „Volksverrater" gaan gebruiken en op zekere dag breekt er een „opstand van de Berlijnse bevolking" uit; Brandt en de andere leden van het stadsbestuur worden weggejaagd en West-Berlijn zal communistisch zijn geworden, zonder dat er één Russische soldaat aan te pas is gekomen. „Die Berliner wollten das!", zal Ulbricht uitroepen.

Daarom wordt men het in West-Berlijn niet moe zijn lof te betuigen voor de westelijke garanties, die aan de stad zijn gegeven. De westelijke mogendheden worden geprezen om hun politiek inzicht en hun eensgezindheid. Zonder twijfel koesteren de Berlijners daarbij de verwachting, dat de westelijke mogendheden zich overeenkomstig de hun toegezwaaide lof zullen gedragen. Berlijn tracht, waar het maar kan, te inspireren en te bemoedigen, het wijst op de vooruitgeschoven positie, die het zelf inneemt en op de veel wijdere belangen, die thans op het spel staan.

In gesprekken met West-Berlijners komt men tekens weer terug op de fatale datum van 27 mei. Wat gaat er dan gebeuren? De verzekeringen over en weer, dat geweld met geweld beantwoord zal worden, baren de West-Berlijners geen zorg. Zij beseffen volledig, dat hun stadsdeel militair niet te verdedigen valt. Maar anderzijds staat het voor hen als een paal boven water, da de communisten een derde Wereldoorlog niet aandurven. „Wenn die da Krieg wollen, glauben Sie, die haben uns nötig?"

Maar mag men anderzijds het risico lopen, dat juist om de kwestie-Berlijn een wereldbrand ontstaat? De vraag, die Marcel Déat eens met betrekking tot Danzig heeft gesteld, gaat nu in een andere vorm opnieuw op: „Voor Berlijn sterven?" De West-Berlijners hebben zich dat ook afgevraagd en zij hebben getracht te redeneren vanuit een algemeen-Europees standpunt.

Als het westen in de kwestie-Berlijn op de een of andere manier toegeeft, zo betogen zij, krijgen wij dan de permanente vrede? Toen Marcel Déat zijn vraag stelde, geloofden velen in Europa, dat Hitler na Danzig braaf en gewillig zou worden. Die illusie is toen wreed verstoord. Heeft het dan zin thans toe te geven? Komt straks dan niet de positie van de bondsrepubliek in het geding en na de bondsrepubliek die van Nederland?

Enkele maanden geleden dook de vraag ook in deze vorm op: „Voor Quemoy sterven?" Ook toen leek het, alsof de vrede opgeofferd werd aan een bagatel. Maar, zo zeggen de West-Berlijners, toen zo min als nu hebben wij de plaats van de communistische agressie voor het uitkiezen.

Als Berlijn verloren gaat, welke waarde kunnen wij hier in Europa dan nog hechten aan de beloften van de Verenigde Staten? Als Europeanen thans zouden proberen de Amerikanen ertoe over te halen in de kwestie-Berlijn minder krachtig op hun stuk te staan dan tot dusver en het met hun garanties niet zo nauw te nemen, dan scheppen zij zelf de voorwaarden voor een psychologische ontreddering in Europa, die dit werelddeel stormrijp maakt voor het bolsjewisme.

West-Berlijn weigert te geloven, dat er aan de westelijke beloften tittel of jota wordt veranderd. De logische consequentie, die daaruit moet worden getrokken, is deze dat ook de schijnbaar onschuldige passages in de Russische voorstellen ten aanzien van Berlijn worden afgewezen.

Als de Sovjet-Unie en haar andere satellieten een vredesverdrag met Oost-Duitsland sluiten, heeft dat tot gevolg, dat de Russische strijdkrachten zich ontslagen achten van de verplichtingen die voortvloeien uit het viermogendheden-statuut.

De autoriteiten van de D.D.R. zullen pogen de controlebevoegdheden van de Russen op de toegangswegen naar Berlijn over te nemen. Als het westen die controle accepteert, houdt dat in, dat voor het eerst sinds 1918 de D.D.R. een zekere erkenning ontvangt. Ook in dat geval zal er eerst niets gebeuren. De chicanes komen pas later. De moeilijkheden bij de controle zullen steeds ernstiger en steeds frequenter worden. Voortdurend zal de bereidheid tot verzet van het westen worden getest. Uit de eerste concessie zullen nieuwe voortvloeien. Oostduitse straaljagers zullen onverwacht opduiken in de luchtcorridors voor de burgerluchtvaart.

De Pan American, de Air France en de B.E.A. zullen zich afvragen, of het nog verantwoord is onder die omstandigheden passagiers van en naar Berlijn te brengen. Onvermijdelijk komt dan een vraag als deze: „Sterven voor de dienstregeling van de B.E.A.?"

West-Berlijn is een ideale plek om deze communistische regel te leren: vele kleine concessies maken één grote. West-Berlijn gelooft geen ogenblik, dat het bij verrassing wordt genomen, of door het westen in de steek wordt gelaten, maar of ook het gevaar volkomen denkbeeldig is, dat het bij stukjes en beetjes wordt uitgeleverd, daar is het niet helemaal gerust op.

Adenauer op verkiezingsbijeenkomst

„GEEN VREDE DIE GEDICTEERD WORDT"

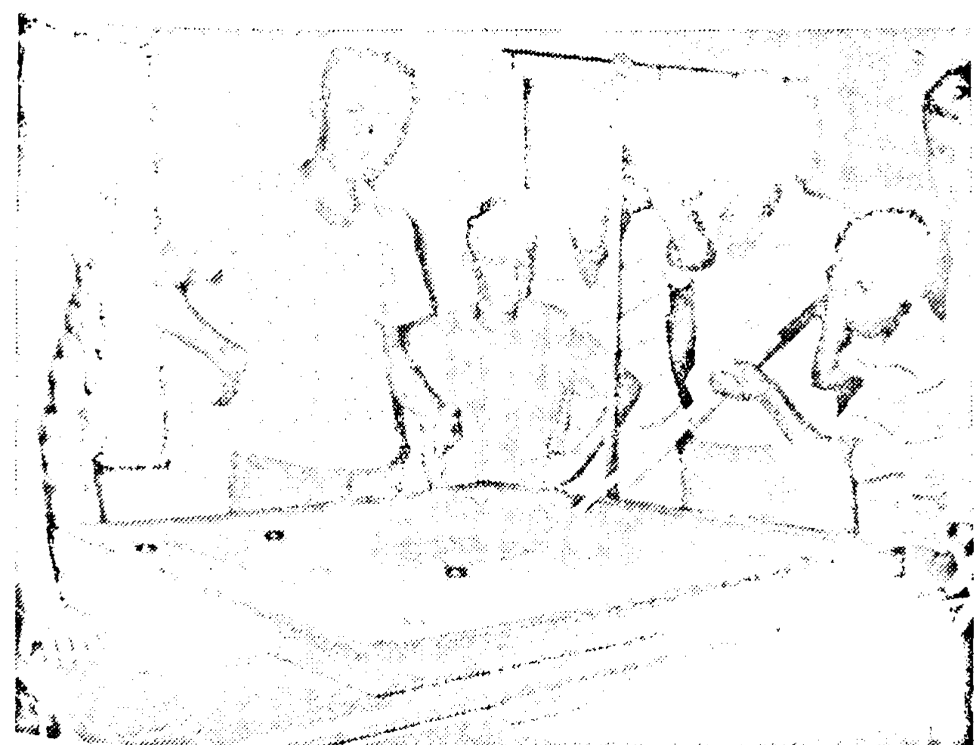
(Hannover) — Bondskanselier Adenauer heeft zich zondag bij het openen van de verkiezingscampagne in Nedersaksen uitgesproken tegen een vrede die gedicteerd wordt.

Voorts merkte hij o.m. op dat de Russen waarschijnlijk geen belang hebben bij een oorlog omdat zij hun wereldoverheersing zonder openlijke conflicten tot stand hopen te brengen. Adenauer was ervan overtuigd dat het Westen de situatie meester zou blijven als het een en vastbesloten was. Hij verwachtte dat een topconferentie gevolgd zou worden door een groot aantal andere conferenties die tot doel zouden hebben te tot gecontroleerde ontwapening te komen.

Hij bracht hulde aan generaal de Gaulle "die thans een andere politiek voert dan in 1945".

Tenslotte verwierp Adenauer elk denkbeeld van een militair vacuum zoals dat van Rapacki.

Gezellig jeugdcentrum biedt DAKOTA - JEUGD ruime gelegenheid tot ontspanning

Oranjestad. — Ofschoon het jeugdcentrum voor Dakota nog pas onlangs werd heropend, is het nu reeds duidelijk, dat het in een grote behoefte voorziet. Frère Anselmus en frère Casimir hebben de leiding op zich genomen en worden daarbij spontaan gesteund door een aantal bewoners van Dakota. De jeugd profiteert graag van de hier geboden gelegenheid tot ontspanning. Er wordt druk gespeeld op de klubavonden. De ping-pong-tafels, biljarten, dam- en dominó-spelen zijn geen moment onbezet. Alle jongens van Dakota en Tarabana zijn welkom.

De kontributie bedraagt ƒ 1,50 per drie maanden en voor jongens, die zelf al geld verdienen, is de kontributie ƒ 2,50 per kwartaal. Al meer dan honderd kinderen melden zich.

Er zijn nog tal van plannen. Zo is er een eigen taperecorder en radio, een softdrinkbar en een toneel.

Er wordt nog overleg gepleegd met de A.S.U. om te komen tot aanleg van een muur rondom de tennisbaan en dan kan ook deze edele sport worden beoefend.

Natuurlijk is er voor dit werk veel geld nodig. Daarom wordt er in augustus een grote fair gehouden op het St Tharcisiuscollege en wel op de 2e en 3e zondagen van die maand. Intussen zijn spontane giften natuurlijk nu al van harte welkom.

Internationale sleepboot op ARUBA?

Oranjestad. — Uit gewoonlijk betrouwbare bron vernemen wij, dat er onderhandelingen gaande zijn om op Aruba een sleepboot van een der grote internationale sleepdiensten te vestigen.

Indien dit plan mocht doorgaan, zal het eiland mogelijk niet behoeven over te gaan tot het aanschaffen van een eigen sleepboot voor de haven van Oranjestad.

De Basketball-Competitie

Oranjestad. — Gisteravond werd de juniorenwedstrijd tussen Blue Stars en Aruba Juniors II gewonnen door Blue Stars met 34-12, nadat de rust was ingegaan met een stand van 22-4. Topscorers voor Blue Stars waren Oscar Tromp en Guy Paris, elk met 10 punten en Orlando Kelly van A. Jrs. II met 8 punten.

De herenwedstrijd voor de A-klasse werd gewonnen door Plymouth, dat Spes Patriae versloeg met 50-28 bij een ruststand van 23-10. Topscorer voor Plymouth was Boy Marchena met 16 punten en voor Spes, Bruinburg met 10 punten.

Scheidsrechters waren Mateo Reyes en Charles Ponson, score en timekeeper James Vlaun.

De wedstrijden verliepen dit keer sportief. Geen enkele speler werd het veld uitgestuurd. Moge thans het keerpunt zijn gekomen, wat de sportiviteit betreft van een slecht begonnen competitie.

Oud-gezaghebber in studio van Radio Kelkboom

Oranjestad. — Een der velen, die de direktie van Radio-Kelkboom kwamen feliciteren met het vijfjarig bestaan, was gisteren mr L. C. Kwartsz, oud-gezaghebber van Aruba. Het was een aardige gedachte van de heer Carlos Kelkboom om de heer Kwartsz bij die gelegenheid een opname aan te bieden, welke vijf jaar geleden werd gemaakt en waarbij mr Kwartsz met enige toepasselijke woorden het bedrijf opende. De eerste gelukwensen, welke bij de viering van dit jubliu·m binnenkwam was een bloemenhulde van de consul van Israël op Aruba, de heer William Cohen.

Bezoekuren smaldeel

Oranjestad. — Van de secretaris van Onze Vloot vernemen wij dat H. M. onderzeebootjagers Gelderland en Amsterdam op 21 maart van 14-16 uur opengesteld worden voor bezoek. H. M. Karel Doorman kan bezocht worden van 15.30 uur tot 18.00 op 24 maart a.s., indien het schip de haven binnenloopt.

SANTA komt donderdag

Oranjestad. — Van de agente van de Grace Line, Eman Trading Co. vernemen wij dat de Santa Rosa a.s. donderdag om half twee des middags in de haven van Oranjestad wordt verwacht. Het schip heeft 219 passagiers aan boord.

Mooi resultaat van bingo-drive

Oranjestad. — De door het comité tot steun aan de Surinaamse hartpatientjes Eddy en Ingrid georganiseerde bingo drives leverden groot succes op. Het afgelopen weekend werd op deze wijze niet minder dan ƒ 593.— opgehaald.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 12 maart werd geboren: Linda, dochter van de heer en mevrouw S. Schoenfeld-Reicherter, Lago Colony 728. Op 15 maart Maria Enriqueta, dochter van de heer en mevrouw R. Arends-de Cuba. Neptunusstraat 5. Op 16 maart Maria Ascençaô, dochter van de heer en mevrouw P.A. Goncalvez-de Ascençaô. Nassaustraat 74.

Op 17 maart werd het huwelijk voltrokken tussen: Albert Klamer en Ivonne Kemmink. Kaas di Paloma 1 d.

Kinderfilmvoorstelling

Oranjestad. — In verband met de viering van Goede Vrijdag worden deze week de filmvoorstellingen voor de jeugd, georganiseerd door de filmdienst van het eilandgebied een dag vervroegd en worden nu gehouden op woensdag en donderdag, 26 en 26 maart a.s. telkens om zeven uur.

Te Sint Nicolaas wordt de filmvoorstelling deze week vrijdag gehouden.

In het programma „Mouse & Lion", California Tour, Who is new at the zoo, Eat for health, Bezoek van de Koningin aan Aruba, Railroad story, en Foreign Legion.

Agenda Aruba

Oranjestad. — Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Woensdag 18 maart 1959.
BIOSCOPEN:
De Veer, 8.30 uur:
GIANT. Elizabeth Taylor, Rock Hudson, James Dean. Alle leeftijden.
Rialto, 8.00 uur:
QUINTO PATIO. (Spaans) Emilio Tuero, Dalia Iñiguez, Lopez Moctezuma. 18 jaar.
Principal, 8.00 uur:
ULISES. Kirk Douglas, Silvana Mangano, Rossana Podesta, Anthony Quinn. 18 jaar.
Aurora, 7.30 uur:
PUERTA DE LILAS. (Frans met Ned tekst) Pierre Brasseur, Georges Brassens. 18 jaar.
Savaneta 7.30 uur:
AN AFFAIR TO REMEMBER. Cary Grant, Deborah Kerr. 18 jaar.
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica Aruba tel.: 1080.
S-Nicolaas: Botica Centraal, Tel. 5119.
„Club Suriname":
Horse Race. Aanvang 8.00 uur p.m.

Varia Venezolana

● Tot Politiechef van het federale district van Caracas werd gisteren benoemd de lt. Kolonel Martin Carrillo tot voor kort Venezolaans ambassadeur in Honduras. Kolonel Rafael Arraez Morrles is afgetreden in verband met slechte gezondheidstoestand. ● Jef Lens, direkteur van de Internationale Arbeidsorganisatie van de VN, arriveerde in Venezuela voor besprekingen met de regering. ● Lazaro Koci, manager van de wereldkampioen vliegegewicht bokser Pascual Perez is onderweg uit Japan naar Curaçao om daar de toelating te regelen van bokser Perez in de Dominicaanse Republiek. Perez zou in april op de huwelijksdag van de kroonprins van Japan een wedstrijd boksen tegen de Japanse bokskampioen, maar heeft Tokio in gezelschap van zijn vrouw verlaten zonder dat het contract getekend was. Of Perez nu al of niet zal boksen is nog niet bekend. Hij zou naar de Dominikaanse Republiek willen, om zijn kinderen te bezoeken. ● In Caracas is men doende een bond van worstelaars te organiseren, vermoedelijk op beroepsmatige basis. ● Op 11 en 12 april worden in Puerto La Cruz de venezolaanse kampioenswedstrijden gehouden voor gewichtheffers. ● En de Volleybalkampioenschappen van Venezuela worden dit jaar van 2 tot 9 mei gehouden in Valencia.

Post van de Bovenwinden

Bibliotheken op de Bovenwinden

Als we de bibliotheek op Anguilla met zijn 6000 mensen eens vergelijken met die op het Nederlandse gedeelte van St. Maarten, dan wint de Nederlandse vlag het met gemak. Maar de Engelsen doen het toch weer beter dan de Fransen op St. Maarten, want die hebben helemaal niets; zij steken hun wijsheid op in de bioscoopjes.

De bibliotheken op onze Bovenwinden zijn particuliere instellingen, die met financiële hulp van het gouvernement blijven voortbestaan. De hoofdzaak, die zij geven, is natuurlijk Engels, met een spaarzaam Nederlands gesprenkel en doorheen. Wat aan Nederlands nog het meeste gevraagd wordt zijn een paar damestijdschriften, zoals „Libelle", maar dat is niet terwille van de Nederlandse lectuur — de aantrekkingskracht van die tijdschriften zijn de modellen voor haken en fraaie handwerken.

Waar St. Maarten's bibliotheek het sterkst in is, zijn tijdschriften — de meest gangbare Amerikaansen zijn aanwezig, ook de keuze van Amerikaanse boekenclubs is er verkrijgbaar. Wat de Nederlandse literatuur betreft heeft men op St. Maarten (evenals op de andere eilanden) de Tachtigers nog niet bereikt De laatste jaren is echter een Nederlandse aanvulling gekomen door zendingen van Sticusa.

De toeloop naar de bibliotheek op St. Maarten is niet overweligend. Driemaal per week kan men er 's avonds terecht.

Overdag is het nooit open. Aangezien de bibliotheekkamer (want meer is het niet) in Great Bay staat, ligt het voor de hand dat allen, die in het verre duistere achterland leven, een bijna onmogelijke tocht gaan maken om een boek te veroveren.

De bibliotheek van St. Eustatius mag zich eigenlijk wel de best voorziene van onze eilanden noemen. Daar hebben ze ook het voordeel dat men er soms ook overdag terecht kan.

Wat te zeggen van Saba? Zoals alles op Saba heeft men daar noodgedwongen ook de bibliotheek in tweeën moeten hakken, een gedeelte op de Quarter, het andere stuk op de Bottom. Op de Quarter komen zeker meer lezers dan op de Bottom Bij deze beide instellingen is een kinderafdeling ingericht. Op de Quarter bestaat een geanimeerde leerhonger bij de jeugd. Van klein tot groot trekt erheen om voor een paar centen een mooi leesboek te lenen. Daarom is het jammer dat de verlichting (met een petroleumlamp) er maar povert is, maar de boekenjuffrouw is wel zo vriendelijk de lamp op te draaien als je in een hoek naar wat boeken zoekt.

Boeken dat is de hoofdzaak op Saba, tijdschriften zijn er niet veel. Wil je ze vinden dan is toch maar het beste je eigen zaklantaarn mee te nemen.

Economisch nieuws in het kort

Buenos Aires. — De British Petroleum Inc., de voornaamste olieleverancier van Argentinie, heeft erin toegestemd haar prijs te verlagen in verband met de dalende tendentie van de noteringen op de wereldmarkt. Dit heeft de Argentijnse staatsoliemaatschappij YPF vandaag bekend gemaakt. Nadere bijzonderheden zijn nog niet verstrekt doch functionarissen van de YPF wezen erop dat onlangs aanzienlijk prijsverlagingen — tot 18 dollarcents per barrel — vanaf de Perzische golf tot stand zijn gekomen.

Buenos Aires. — Kringen van het Argentijnse staatsoliebedrijf hebben bevestigd, dat Argentinie de benzineaankopen van de Sowjet-Unie heeft gestaakt, op grond van het feit dat de overeengekomen prijs van dlr 2.32 per vat boven de wereldprijzen ligt.

Toen deze prijs begin vorig jaar na inschrijving werd vastgesteld, lag hij onder de wereldprijzen en maakte hij het Argentinie mogelijk 1 miljoen ton benzine in te voeren zonder vrije dollars uit te geven.

Londen. — De bank van Londen en Zuid-Amerika maakt in haar halfmaandelijks Bulletin melding van geruchten, volgens welke de autoriteiten van Uruguay omstreeks Pasen een monetaire hervorming zullen invoeren.

Londen. — Volgens het halfmaandelijks Bulletin van de bank van Londen en Zuid-Amerika zijn kortgeleden twee Japanse industrielen in Venezuela aangekomen om de mogelijkheid te onderzoeken om in dat land een speelgoedfabriek op te richten, waarvan de aanvankelijk kosten worden geraamd op 750.000 dollar.

„Sranan Torie"

In het kader van de door Nederland aan Suriname te verlenen technische bijstand, zal op 4 april ir W. L. van Lakerveld, directeur voor de industriele ontwikkeling bij het Nederlandse ministerie van economische zaken, naar Suriname vertrekken. De heer van Lakerveld zal de regering van Suriname adviseren omtrent vraagstukken, verband houdende met de industrialisatie van Suriname ● Het bestuur van de Surinaamse Voetbal Bond heeft teen voorlopig kontrokt gesloten met de voetbalploeg „Deportivo Español." Waarschijnlijk zal dit team gedurende de Paasdagen in Suriname spelen ● De aanbesteding van het te bouwen centraalziekenhuis zal in de tweede helft van de maand mei geschieden ● Op voorstel van de direktie en de raad van commissarissen van de N.V. Scheepvaart Maatschappij Suriname hebben de aandeelhouders zich akkoord verklaard met de bestelling voor een coaster en een zeelichter. Deze twee vaartuigen zullen als een „package deal" worden besteld bij Bijkers Aannemersbedrijf te Gorinchem. Deze scheepsbouwers hebben reeds eerder voor de S.M.S. verschillende schepen gebouwd. Indien alles vlot verloopt, zullen de nieuwe vaartuigen binnen een jaar worden afgeleverd ● In de kapel van de paters Redemptoristen te 's-Hertogenbosch heeft vandaag een forse indiaan geknield op de altaartrappen met krachtige stem verklaard, dat alles wat de wereld het hoogste schat ijdel is en hij van nu af slechts Christus wil volgen. Het was de 33-jarige H. Biswane, een Arowak-Indiaan uit het gebied van de Aganakreek in Suriname, die met de plechtigheid van de inkleding als broeder Hendrik zijn intrede bij de paters Redemptoristen heeft gedaan. De plechtige inkleding werd verricht door pater A. Donicie Cssr, die jaren geleden in het Aganagebied de eerste kontakten tussen de congregatie der redemptoristen en de inheemse bevolking heeft gelegd. Hij was het die Biswane de zwarte toog heeft omgehangen, hem de singel omgord heeft en hem het kruis en de rozenkrans heeft uitgereikt. Daarna heeft pater Donicie hem in het neger-engels toegesproken. Een plechtig „Te Deum" besloot de sobere, doch indrukwekkende plechtigheid.

Vermeldenswaard is nog, dat een neef van de nieuwe novice, broeder Edgar Cssr (Ferdinand Allamaké) drie jaar geleden eveneens bij de redemptoristen is ingetreden. Hij is sinds 1957 werkzaam in Paramaribo. Ook broeder Hendrik hoopt mettertijd naar zijn geboorteland terug te keren.

Bij haar terugkeer van het Europese Songfestival werd de winnares Teddy Scholten op grootse wijze op Schiphol ontvangen. Als eersten werd zij hartelijk verwelkomd door haar man, Henk Scholten en haar dochtertje Renee.

Om de wereldtitel in het vedergewicht

HEDEN te Los Angeles: HOGAN KID BASSEY tegen DAVEY MOORE

Los Angeles. — Hedenavond vindt te Los Angeles de wedstrijd om de wereldtitel in het vedergewicht plaats tussen wereldkampioen Hogan Kid Bassey en de uitdager Davey Moore. Het gevecht is vastgesteld op 15 ronden.

Hogan Kid Bassey, afkomstig uit Nigeria, won de titel in 1957, toen hij in Parijs van Cherif Hamia won in de finale van het eliminatietoernooi, dat werd gehouden, nadat de toenmalige wereldkampioen Sandy Saddler om gezondheidsredenen van de kroon afstand had gedaan. Bijna twee jaar bezit Hogan Kid Bassey de titel en gedurende deze tijd heeft hij hem slechts eenmaal verdedigd en wel tegen de Mexikaan Ricardo Moreno, die hij in april 1958 door knock-out in de derde ronde versloeg. Een „fighting champion" is Bassey dus niet geweest. Hedenavond zet hij zijn titel voor de tweede maal in het spel en ditmaal zal het gaan tegen de Amerikaan Davey Moore, eerste op de wereldranglijst.

Bassey is 26 jaar oud, heeft 55 wedstrijden gewonnen, tien verloren en één gelijk gebokst. Van zijn 55 gewonnen gevechten versloeg hij 20 tegenstanders op knock-out. Bassey heeft nog nooit door K.O. verloren. Wel op „technisch knock-out" in het begin van zijn carrière, toen de referee tweemaal een gevecht in het nadeel van Bassey moest staken, wegens tijdens de wedstrijden opgelopen verwondingen.

Davey Moore is 24 jaar oud. Hij bokste tot nog toe 41 gevechten, won er 35, verloor er 5 en had 1 „draw". Hij heeft 15 knock-outs op zijn naam staan. Evenals Bassey heeft Moore nog nimmer op K.O. verloren. Vanaf 1957 is Davey Moore onverslagen en heeft hij 13 opeenvolgende overwinningen behaald.

De wedstrijd wordt gehouden in het „Olympic Auditorium" te Los Angeles, dat plaats biedt aan ruim 10.000 personen en zal door de Amerikaanse televisie en radio worden uitgezonden.

Het is moeilijk zich aan voorspellingen te wagen, doch wij geloven, dat Davey Moore als overwinnaar uit de strijd zal komen.

Onrust in Noord Rhodesia duurt voort

Loesaka (Noord-Rhodesie) — Twee Afrikanen zijn gedood en twee Engelse functionarissen gewond tijdens het eerste ernstige incident, dat zich in Noord-Rhodesië afspeelde sinds het officiële verbod van het nationale Zambia-congres.

In een door het territoriaal gouvernement van Loesaka gepubliceerd communiqué wordt meegedeeld, dat de districtscommissaris Walsh en zijn plaatsvervanger Shrap gisteren door een honderdtal met lansen en stokken gewapende Afrikanen werden aangevallen, toen zij een wandeling maakten in de buurt van Chiloeri, een eiland in het Meer van Bangouelo, in het noordoosten van Noord-Rhodesie.

Walsh werd slechts licht gewond, maar de toestand van Shrap is zorgwekkend.

De verbindingen in het noordoosten van Noord-Rhodesie zijn nog steeds zeer moeilijk. De aanhangers van het nationale Zambia-congres zijn er talrijk en de nabijheid van Uyassaland draagt tot de onrust bij.

Uit dezelfde streek wordt gemeld, dat een Passantenhotel voor bestuursambtenaren in brand is gestoken en dat verschillende inrichtingen van de veterinaire dienst zijn verwoest.

Om de Europese Voetbalbeker

Bern. — Voor de kwartfinales van het toernooi om de Europese voetbalbeker voor clubs is in Bern de wedstrijd tussen de Zwitserse kampioen Young Boys en Wismut (Oost Duitsland) gespeeld. De wedstrijd eindigde in een gelijkspel 2-2.

Bij de rust was de stand 1-1.

Vanavond vertrekken Curacaose en Arubaanse Tafeltennisdelegaties naar COLOMBIA

Willemstad. — Vanavond vertrekt om 19 uur van Curaçao en om 20 uur van Aruba een volgeboekt DC-4-chartervliegtuig naar de internationale tafeltenniswedstrijden te Barranquilla. Dank zij de nauwe samenwerking tussen de besturen van de A.T.T.A. en de C.T.T.B. is het gelukt 60 spelers, officials en supporters bij elkaar te krijgen, zodat de ploeg van de Antillen in Barranquilla de grootste delegatie vormt.

Van Curaçao gaat een volledige ploeg mede, d.w.z. heren, dames en junioren. De A.T.T.A. neemt dit maal nog geen damesspeelsters mede, daar het bestuur dit niet verantwoord acht in verband met het spelpeil van de Arubaanse dames.

De herenploeg bestaat uit: B. Gruzeckl, J. Montesant, A. Jacobs, L. Wilson en M. Bergen, terwijl als juniores meegaan: Roy Gibs, Andrecito Bikker, M. Desbarida en R. Dorcas.

Daar over het spelpeil van de deelnemende landen weinig bekend is, zal de strijd in Barranquilla geheel open zijn. Wel mag verwacht worden, dat de Venezolaanse herenploeg tot de sterkste zal behoren, daar deze na de wedstrijden in Colombia doorreizen naar Dortmund, waar op 27 maart de wereldkampioenschappen tafeltennis beginnen.

Als verslaggevers reizen mede Eithel Hernandez namens de Vereniging van Sportjournalisten en R. Rens namens de „Amigoe di Curaçao".

Het is biezonder verheugend, dat dank zij de aktiviteit van de Antilliaanse tafeltennisbonden onze spelers en speelsters hun prestaties thans op internationaal peil kunnen testen.

Pakistan wint Tweede Testmatch tegen West-Indië

Dacca — Ook de tweede testmatch cricket tussen Pakistan en West-Indie, welke in Dacca is gespeeld, is door Pakistan gewonnen. De Pakistani wonnen met 41 runs. De eindscorers waren: Pakistan 145 en 144, West-Indie 7 en 172.

MADSEN door trein vermorzeld

Kopenhagen. — Madsen, de reizende kat van de Deense spoorwegen, is op jammerlijke wijze omgekomen: verpletterd onder een trein.

Sinds lang was Madsen in dienst der Deense spoorwegen op het station van Herning (Jutland). Als al zijn soortgenoten bestond zijn taak erin jacht te maken op ratten en muizen. Maar in zijn vrije tijd hield hij ervan een treinreis te maken. Doorgaans nam hij een goederentrein, maar op zekere dag maakte hij een reis tot Aalborg en wel in de eerste klas.

Zijn reislust kwam hem tenslotte duur te staan. Voor het laatst slaagden de spoorlieden van het Rangeerstation van Herning er niet in hem van tussen de rails weg te jagen. En dat bleek voor Madsen fataal te zijn.

De ontwikkeling van het Brailleschrift

Zes relief-punten, drie hoog en twee breed, die slechts een ruimte innemen van 5 bij 3 mm., zijn de basis van het Braille-systeem voor blinden. Een systeem, dat langer dan honderd jaar de blinden in staat gesteld heeft, te lezen en te schrijven, om waardevolle werkers te worden in industrie en zaken en hun waarde te bewijzen op voet van gelijkheid met ziende mannen en vrouwen. Een merkwaardig feit, als men bedenkt, dat 85% van alles wat de zienden leren, geschiedt door te lezen.

Maar ofschoon het Braille-systeem nu overal gebruikt wordt voor en door de blinden, werd de algemene toepassing ervan slechts bereikt na jaren van bespreking. Zelfs Louis Braille's eigen school in Parijs ontving het systeem in het begin koud, en gedurende lange tijd werd het niet officieel erkend.

Het was dr Thomas Armitage, een Engels geneesheer, die in zijn dertiger jaren blind werd, die het gebruik van Braille-schrift in Engeland wist in te voeren. Dit gebeurde, nadat hij en drie collega's, allen blind, drie jaar hadden gebruikt, om konkurrerende systemen te onderzoeken, en zich tenslotte uitspraken voor Braille. Het was ook dr Armitage, die de vereniging stichtte, die uitgegroeid is tot the Royal National Institute for the Blind, gewoonlijk aangeduid met de letters R.N.I.B.

Momenteel produceert R.N.I.B. — de Britse nationale dienst voor de blinden — jaarlijks bijna 600.000 drukwerken voor de blinden in Braille-schrift, waaronder kranten, tijdschriften en brochures, zowel als boeken en muziek.

De jongste onderwijs-techniek leert personen, die niet boven de 50 zijn, het braille-alfabet in drie lessen van één uur, en een middelmatige leerling kan vlot lezen binnen drie maanden. De Braille-publikaties worden aan de blinden verkocht tegen zeer lage prijzen, daar de grote produktiekosten ruimschoots gesubsidieerd worden. En bovendien is er de uitleenbibliotheek, waarvan elk jaar 11.000 delen worden uitgereikt. De inhoud bestrijkt elk onderwerp, dat men bedenken kan — van Theologie tot Reislektuur, Philosophie tot Psychologie, zowel als sport, economie, biografie en vele andere onderwerpen. Alles wordt in het werk gesteld om gespecialiseerde boeken te produceren, die een blinde student maar nodig kan hebben.

Maar er is een groot bezwaar, en tot nu toe schijnt daar geen oplossing voor gevonden te kunnen worden: de omvang. Een boek in Braille loopt in verscheidene delen — een gewoon zakwoordenboek bestaat uit 16 delen en de Bijbel vereist 74 delen. Daarbij komt, dat deze boeken groter moeten zijn en dikker papier nodig hebben dan de boeken voor zienden.

Examen-opgaven op de Universiteit worden ook in Braille-schrift gecopieerd, zowel als muziek-komposities, die door een ingeschreven student worden gevraagd. Dan is er natuurlijk de blinde stenograaf, die met behulp van een kleine machine niet veel groter dan het schrijfblok van een ziende stenografe, gemakkelijk kan opnemen met een snelheid van 100 woorden per minuut; grotere snelheden zijn heel gewoon.

Blinde precisie-werkers in de industrie hebben mikrometers en dergelijke instrumenten, met Brailletekens, die hen in staat stellen te meten tot op één tienduizendste centimeter.

Een blinde gebruikt een klein zakformaat plankje met gaatjes er in en kunnen op dik speciaal manillapapier om er Braille-tekens in te drukken met een spits instrument, dat, ironisch genoeg, lijkt op de zadelmakers-els, die Braille blind maakte, toen hij nog een kind was. Dit instrumentje wordt veel gebruikt door studenten om aantekeningen te maken en ook door bedrijfsleiders, en schrijvers, om hun gedachten vast te leggen alvorens te dikteren aan een sekretaresse. Een blinde Hongaarse auteur, nu gevestigd in Engeland, won een literatuur-prijs ter waarde van 250 pond voor een roman op deze wijze geschreven.

Nieuwe technieken worden voortdurend onderzocht en getest om te komen tot de mogelijkheid om Braille vlugger en economischer te kunnen drukken. De produktie van boeken in Braille-schrift is zeker geen gemakkelijk proces, maar het werk van de R.N.I.B. wordt aanzienlijk vergemakkelijkt door de tweehonderd-en-vijftig vrijwillige schrijvers — die in een jaar van intensieve arbeid — ieder ongeveer tot twintig delen kunnen produceren.

Den tentoonstelling van Sir Winston Churchills schilderijen in de Koninklijke Academie te Londen trok na de opening een opvallend grote belangstelling. Reeds nu wordt er van een rekord-bezoek gesproken.

Afkortingen van heilige namen in oude papyri

(Van een medewerker in Nederland)

De Nederlandse organisatie voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek heeft prof. dr. A. H. R. E. Paap, sinds 1954 hoogleraar in de Griekse en Latijnse taal- en letterkunde aan de universiteit van Kaapstad, een subsidie verleend voor de uitgave van zijn paleografische studie „Nomina Sacra" („heilige namen").

In een onderhoud met prof. Paap — die thans met een jaar studieverlof in Nederland vertoeft en in Arnhem woonachtig is — tekende het A.N.P. o.m. het volgende aan. In de Griekse paleografie komen vijftien woorden voor, die in de teksten op een ongebruikelijke manier worden afgekort. Dit vooral als het woord in sacrale zin gebruikt wordt. Zo bijvoorbeeld bij de termen „God", „mens" en „geest", als aanduiding van de christelijke God, de Zoon des mensen en de Heilige Geest. De afkorting geschiedt dan in de vorm van een samentrekking, waarbij alleen de eerste en de laatste letters worden neergeschreven. De Duitse paleograaf Ludwig Traube heeft dit verschijnsel bestudeerd, zich beperkend tot de manuscripten. Prof. Paap ging de papyri uit de eerste vijf eeuwen onzer jaartelling na. Hij verzamelde zijn materiaal in Oxford, waar hij als bronnen koos papyri met fragmenten van bijbelboeken, een groot aantal brieven van christelijke oorsprong, passages uit de „herder van Hermas", enige amuletten en magische teksten en het grote gedeelte uit het Johannes-evangelie, dat enkele jaren geleden in Egypte werd gevonden en dat aangekocht en uitgegeven is door de Zwitserse Bodmer-bibliotheek. Bovendien betrok hij in zijn onderzoek de zogenaamde Chester Beatty-verzameling. Dit is een collectie papyri, die men in 1930 in Egypte vond en welke werd aangekocht door de Londense verzamelaar van die naam, die ook zoveel prachtige geïllumineerde Arabische handschriften in eigendom heeft. Bedoelde collectie, die in de dertiger jaren in elf delen werd uitgegeven, bevat vele gedeelten uit het oude en nieuwe testament, onder meer Paulinische brieven. Waarschijnlijk zijn deze fragmenten afkomstig van een christelijke gemeente in Egypte.

De bedoeling van prof. Paaps studie is geweest om na te gaan, waarom de bewuste woorden op zo'n bijzondere manier werden afgekort en in wat voor soort teksten dit geschied is. Berusten volgens Traube deze afkortingen grotendeels op een gebruik der oude Joodse rabbijnen, Zweedse paleografen menen, dat dit verschijnsel van Griekse oorsprong was, daar vele Griekse inscripties een contraherende vorm vertonen. Tegenover deze verklaringen heeft prof. Paap een eigen theorie ontwikkeld, die hij wil bewijzen aan de hand van zeer omvangrijk materiaal dat hij bestudeerd heeft en dat hij in zijn publikatie nauwkeurig met datum, bron, vindplaats en soort van tekst vermeldt.

Gezien het feit, dat er steeds weer nieuwe papyri worden gevonden, heeft de hoogleraar het plan om over enkele jaren een supplement op zijn studie te laten verschijnen en waarin hij de dan bekend geworden gegevens over de afkortingen zal behandelen.

Vrouwelijke JANUS geboren

Teheran — Te Ispahan, in Perzie, is een baby geboren van het vrouwelijk geslacht met twee hoofden. Het kind, dat met beide monden huilde, bleef slechts zeven minuten in leven, maar volgens de hoofdarts van het ziekenhuis zou het langer kunnen hebben geleefd, indien het bij de geboorte beter verzorgd was.

De dokter verklaarde overigens, dat het de eerste keer is, dat een tweehoofdig kind levend werd geboren.

Nieuw motorschip voor K.N.S.M.

Amsterdam — Dezer dagen is een nieuw motorvrachtschip aan de KNSM in de haven van Amsterdam aangekomen. Het is het m.s. Munias, dat na een geslaagde proeftocht op de Eems door Ir. W.H. Kruff, een der direkteuren van de KNSM, van de bouwwerf werd overgenomen.

De Mynias is gebouwd door E.J. Smit en Zoon's scheepswerven N.V. te Westerbroek (Groningen). Het schip heeft een draagvermogen van 950 ton. een 750 p.k. wekspoormotor zorgt voor een snelheid van elf mijl per uur.

Nieuws in het kort

Karlsruhe — Een vrouwelijke functionaris van het Westduitse ministerie van defensie, een zekere Erika Schneider, en haar echtgenoot zijn door het gerechtshof te Karlsruhe veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf wegens spionage voor Oost-Duitsland.

Florence — De kunsthistoricus Bernard Perenson heeft een Madonna en kind van Ambrogio Lorenzetti uit zijn particuliere verzameling aan het Uffizi-museum te Florence geschonken, dat reeds in het bezit was van de twee zijpanelen van de triptiek waarvan de thans geschonken schildering het middenstuk vormt. Het stuk dateert uit rond 1300, aldus meldt de Times.

Geneve — Het internationaal arbeidsbureau te Geneve is gereed gekomen met een publikatie, waarvan vele jaren lang door een groep internationale deskundigen is gewerkt, namelijk de internationale standaardclassificatie van beroepen. Reeds meer dan tien jaar geleden werd op een dergelijke publikatie aangedrongen in het belang van de migratie, de internationale uitwisseling van arbeidskrachten en de internationale vergelijkbaarheid van statistische gegevens.

Vavana — Premier Fidel Castro van Cuba heeft bekengemaakt, dat iedereen die zich aan staatsgelden vergrijpt, met de dood zal worden gestraft.

Londen — Het Britse weekblad Everijbody zal na 25 april niet meer verschijnen. De oplage van dit sinds 1925 verschijnende blad was vlak na de oorlog nog ruim een miljoen maar nam af tot 393.000 exemplaren.

Vierendertig jaar verloofd en toch getrouwd

Pesaro — Na 34 jaar lang verloofd te zijn geweest, hebben twee gelieflden in Italie aan hun idylle de kroon opgezet door het huwelijk. Het zijn de 89-jarige Luigi Tabarini en de 65 jaar oude Teresa Finocchi, die gisteren te Montefelcino, nabij Pesaro, in de echt werden verbonden. Het gehele dorp was voor deze gebeurtenis uitgelopen. Na de kerkelijke plechtigheid hield de burgemeester van Montefelcino, Silvano Mencoboni, een receptie ter ere van het jonge echtpaar.